

GŁOS BRATA



Pismo Parafii św. Brata Alberta · Gdańsk Przymorze

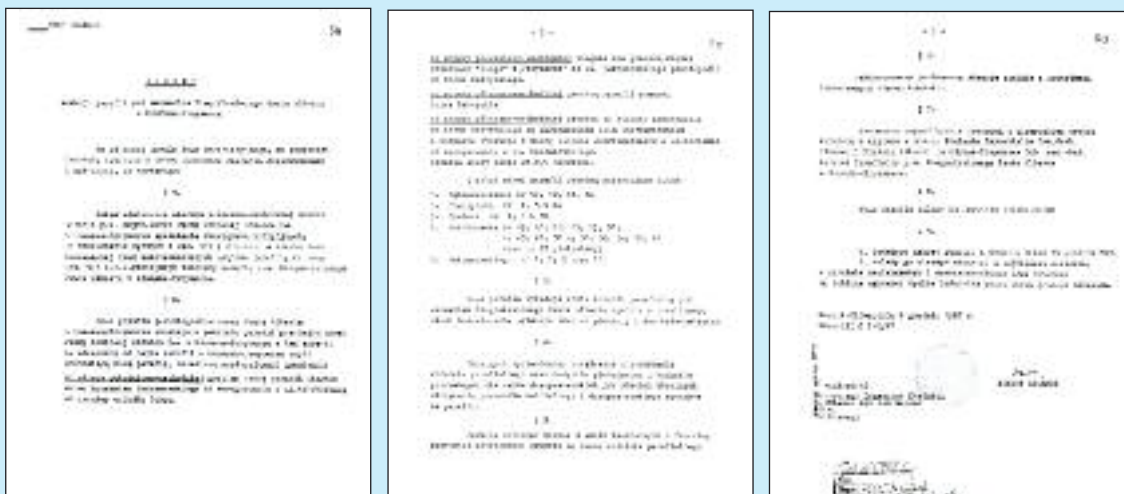
Boże Narodzenie 2012 r.

Nr 4 (54)



„A Słowo stało się ciałem i zamieszkało wśród nas” (J 1,14)

DEKRET O POWOŁANIU DO ISTNIENIA NASZEJ PARAFII - z 8 XII 1987 r. wchodzący w życie z dniem 15 XII 1987 r.



PRACE NAD PŁASKORZEZBĄ ŚW. BRATA ALBERTA



Słowo od Księdza Proboszcza

Kolejny rok naszego życia dobiega końca. W jego historii wpisały się różne ważne i mniej ważne wydarzenia. Zarówno te osobiste znane tylko Najwyższemu jak również te, które przeżywaliśmy wspólnie.

Dla naszej Wspólnoty Parafialnej to także rozpoczęcie Roku Jubileuszowego. 15 grudnia 1997 roku ks. Bp Tadeusz Gocłowski erygował na Gdańskim Przymorzu parafię pod wezwaniem, wówczas jeszcze, błogosławionego Brata Alberta. Srebrny Jubileusz to okazja do wspomnień, refleksji i podziękowań. Będą one trwały przez najbliższe miesiące. Uroczyste podsumowanie nastąpi podczas Mszy św. odpustowej 17 czerwca 2013 roku. Ale już dzisiaj naszą modlitwą i pamięcią ogarniamy pierwszego proboszcza i budowniczego kościoła ks. Eugeniusza Stelmacha, wszystkich kapłanów pracujących w parafii (w tym czasie było ich ponad 30), księży pochodzących z naszych rodzin (jest ich 17), siostry Serafitki i Betanki oraz rzesze wiernych świeczek, bez których nie powstałoby to wielkie dzieło. Bogu niech będą dzięki za wszystko i za wszystkich...

Na Święta Bożego Narodzenia życzę, aby nadzieja jaką jest Jezus Chrystus, a której symbolem jest betlejemska gwiazda, nigdy nie pozwoliła nam zwątpić... w miłość, przyjaźń, dobro, prawdę... Bądźmy razem dla CHRYSYTA...

*Z modlitwą Ks. Proboszcz
Wraz z Kapłanami i Siostrami Betankami*



Z ŻYCIA NASZEJ PARAFII

11.10 – Uroczyste rozpoczęcie Roku Wiary w naszej wspólnotie parafialnej

13.10 – pielgrzymka na rozpoczęcie roku akademickiego do Matemblewa (pielgrzymowanie rozpoczęto Mszą św. w nadzwyczajnej formie rytu rzymskiego w katedrze oliwskiej)

14.10 – dzieci z ERM wraz z siostrą Bernardą i koło teatralne z siostrą Salezją przygotowały przedstawienie z okazji Dnia Papieskiego

20.10 – kleryk Paweł Lemańczyk rozpoczął praktykę duszpasterską w naszej parafii

26.10 – dzień skupienia w DA w klasztorze sióstr benedyktynek w Żarnowcu

30.10 – zakończono drugi etap prac przy ogrzewaniu kościoła

31.10 – akcja „Holy Wins – Święty Zwycięza”. Młodzież akademicka świętowała w Luzinie

1.11 – duszpasterstwa Lux Cordis i akademickie uczestniczyły w Litaniach Miast pod Pomnikiem Poległych Stoczniovców w 1970 r. w Gdańsku

2.11 – młodzież modliła się za zmarłych na cmentarzu Zaspą

5.11 – przystąpiono do odlewu płaskorzeźby św. Brata Alberta z brązu

10.11 – LSO uczestniczyła w VIII Diecezjalnej Pielgrzymce ministrantów i lektorów w kościele św. Andrzeja Boboli w Gdyni Obłuzu

10.11 – dzieci wraz z siostrami betankami uczestniczyły w Archidiecezjalnej Pielgrzymce Dzieci do Sanktuarium Bożego Miłosierdzia w Gdańsku Wrzeszczu

11.11 – poświęcenie książeczek dzieciom przygotowującym się do pierwszej komunii świętej

13.11 – spotkanie DA z kapucynem o. dr Piotrem Kwiatkiem na temat „Psychologia szczęścia”

15.11 – młodzież z Lux Cordis i DA odwiedziła dom hospicyjny św. Józefa w Sopocie

17.11 – odbyła się parafialna zabawa andrzejkowa przygotowana przez Domowy Kościół przy pomocy młodzieży

22.11 – chór parafialny świętował wspomnienie św. Cecylii

25.11 – niedziela łączności i modlitwy z klerykami Gdańskiego Seminarium Duchownego

25.11 – podsumowanie kolejnego etapu formacji ERM

25.11 – promocja nowych ministrantów i aspirantów LSO oraz odnowienie przyrzeczeń przez lektorów

25.11 – dzieci uczestniczyły w balu z okazji Uroczystości Chrystusa Króla Wszechświata

2.12 – młodzieżowa schola liturgiczna „Lux Cordis” rozpoczęła tegoroczny adwent nieszporem zwanymi Lucernaria

4.12 – spotkanie DA z egzorcystą ks. Jerzym Skibą

6.12 – podczas rorat przybył św. Mikołaj i obdarował wszystkich prezentami

6.12 – zakończenie prac przy ogrzewaniu kościoła

9.12 – spotkanie z Piotrem Jasiukiewiczem na temat działania pomp ciepła, wykorzystanego przy ogrzewaniu naszego kościoła

13.12 – podsumowaliśmy kolejny etap prac nad płaskorzeźbą św. Brata Alberta oraz zamontowaliśmy kolejne dwa witraże

15.12 – uroczyste rozpoczęcie 25 - lecia erygowania naszej parafii

16.12 – kiermasz bożonarodzeniowy przygotowany przez ERM wraz z siostrą Bernardą

Sprawozdanie z działalności Wspólnoty Jezusowej Łodzi

Wspólnota Jezusowej Łodzi powstała w październiku 2001 roku jako owoc parafialnych rekolekcji ewangelizacyjnych. Pierwszym przejawem działalności Wspólnoty był udział grupy osób w przygotowaniu tych rekolekcji pod okiem księdza proboszcza Grzegorza Stolczyka i przewodnictwem księdza Dariusza Żyźniewskiego, naszego pierwszego pasterza, który nas prowadził do 2004 roku. Kolejni pasterze to: w 2004 roku - ks. Wojciech Cupa, od 2004 do 2009 roku - ks. Paweł Nawrot i obecnie od 2009 - ks. Marcin Mianowski.

Wspólnota Jezusowej Łodzi jest wspólnotą modlitewno-ewangelizacyjną. Gromadzi ludzi młodych duchem. Członkowie wspólnoty stanowią pełen przekrój wiekowy. Najstarszy członek WJŁ ma ponad 70 lat a najmłodszy niepełna 1 rok. Wzorem dla każdego z nas jest Abraham, który skupiając w sobie cechy człowieka starego i młodego wyrusza w drogę nie sam, ale we wspólnocie.

Naszym kapitanem jest Jezus Chrystus, mapą Słowo Boże, profesorem, nauczycielem i wiatrem Duch Święty, sternikiem pasterz, zaś my wszyscy jesteśmy podróżnikami. Na wzór Abrahama podróżujemy z Jezusem formując siebie i dzieląc się tym z innymi.

Wspólnota składa się z małych grup nazywanych Winnicami. Winnica Galilea gromadzi osoby najstarsze wiekiem, Winnica Miłości gromadzi młodzież, a Winnica Rodzin skupia rodziny z dziećmi. Czwarta grupa – Przedśionek Winnicy – jest Winnicą okresową dającą szansę osobom chcącym poznać wspólnotę na przygotowanie do włączenia się do Wspólnoty i stania się jej członkiem.

W ramach Wspólnoty działają diakonie zajmujące się poszczególnymi zadaniami: diakonia tańca, diakonia muzyczna, modlitewna, porządkowa, finansowa, liturgiczna, literacko-historyczna, organizacyjna, biblioteczna i opieki nad dziećmi. Diakonie ciągle się powiększają i działają coraz prężniej odpowiadając na bieżące potrzeby Wspólnoty i parafii.

Życie wspólnoty wyznaczają różne przedsięwzięcia.

- Spotkania ogólne – spotykamy się raz w tygodniu na spotkaniach ogólnych. Spotkania przybierają najczęściej formę spotkań modlitewnych klasycznych, z katechezą lub bez. Raz w miesiącu adorujemy Najświętszy Sakrament, w każdy pierwszy wtorek miesiąca uczestniczymy we wspólnotowej Eucharystii. W okresach świątecznych ma miejsce również „agape”.
- Posługa podczas Mszy świętej niedzielnej: W trzecią niedzielę miesiąca o godz. 18.00 WJŁ posługuje w parafii muzycznie, czytaniem i komentarzami dzieląc się wspólnotową Liturgią Słowa. Po Mszy świętej posługujemy modlitwą wstawienniczą dla parafian.
- Spotkania formacyjne w małych grupach (Winnicach) – zwykle raz na dwa tygodnie. Dotychczas tematyka małych grup to: List Jana Pawła II o różańcu, Encyklika o

Eucharystii, Encyklika Deus Caritas Est., kursy ewangelizacyjne, Słowo Boże.

- Nabożeństwo pokutne: raz w roku, w maju lub czerwcu.
- Spotkania odpowiedzialnych (Rada Wspólnoty): pasterz i animatorzy spotykają się raz na dwa tygodnie ustalając najważniejsze sprawy z życia wspólnoty.
- Kursy i formacja: WJŁ korzysta z formacji opartej na kursach Szkoły Nowej Ewangelizacji oraz z rekolekcji. Członkowie Wspólnoty uczestniczyli w kursach: Filipa, Uczniowie z Emaus, Jana, kursie Mojżesza i Animacji Modlitwy Charyzmatycznej, Kurs Pawła, Szkoła Charyzmatów, Kurs Modlitwy Wstawienniczej, Kurs Uwielbienia Tańcem, oraz innych rekolekcjach np. Wspólnoty Miłości Ukrzyżowanej - w Szczecinie.
- Festyny parafialne: uczestniczymy co roku w ich przygotowaniu.
- Różaniec dla parafii i Droga Krzyżowa: WJŁ włącza się w przygotowanie dla parafii Różańca i Drogi Krzyżowej.
- Uroczystość Bożego Ciała: przygotowujemy jeden z ołtarzy.
- Artykuły w Głosie Brata: kilkakrotnie w Głosie Brata ukazały się artykuły pisane przez członków WJŁ.
- Płyty muzyczne: diakonia muzyczna przygotowała płyty z pieśniami dla Wspólnoty i przyjaciół.
- Rekolekcje ewangelizacyjne: w listopadzie 2006 r. WJŁ i w październiku 2010 r. przygotowała w parafii trzydniowe rekolekcje ewangelizacyjne.
- Katechezy dla najmłodszych: w latach 2006 – 2007 podjęta została próba prowadzenia krótkich katechez formacyjnych dla najmłodszych przed comiesięczną Mszą wspólnotową, tematyka katechez dotyczyła kerygmatu. WJŁ jest wspólnotą otwartą, żywą i stale się formującą, dlatego oprócz działalności modlitewnej i ewangelizacyjnej mamy też czas na spotkania towarzyskie, wyjazdy integracyjne, wyjścia do kina itp. Wewnątrz wspólnoty budują się przyjaźnie. Wielu z nas zauważa, jak bardzo zmienia się jego życie dzięki trwaniu we wspólnocie. A Jezus Chrystus nam bardzo błogosławi, co potwierdza wiele świadectw członków wspólnoty.



Sprawozdanie z działalności Eucharystycznego Ruchu Młodych

Wspólnota dziecięco-młodzieżowa Eucharystycznego Ruchu Młodych, w której jest 30 osób, istnieje w naszej parafii od 9 lat. Obecnie jest prowadzona przez: s. Bernardę Kaczor oraz ks. Jacka Kowalewskiego. Animatorami są: Ewelina Zwara i Kacper Nycz, który również prowadzi stronę internetową ERM-u naszej parafii. Jej adres to: <http://ermalbertgdansk.webnode.com>

Spotykamy się systematycznie raz w tygodniu, w poniedziałki o godz. 16.00. Młodzież spotyka się w soboty o godz. 17.00. Pogłębiaamy naszą wiarę w Jezusa Chrystusa poprzez uczestnictwo we Mszy świętej, adorację, pochylene się nad Słowem Bożym. Mamy też czas na wspólną zabawę i pielęgnowanie kontaktów towarzyskich.

Ostatnio, tj. w dniach 20 - 22 kwietnia 2012 r. uczestniczyliśmy w Ogólnopolskich Dniach Wspólnoty ERM-u w urokliwym Krzeszowie, w diecezji legnickiej, gdzie zdobyliśmy III miejsce w grze terenowej na temat historii Polski, ERM-u i Sanktuarium Matki Bożej Łaskawej. W 2008 r. gościliśmy ERM-itów z całej Polski w Gdańsku! Każdorazowo jest to niesamowite przeżycie. W nas samych umacnia się przekonanie, że warto dbać o głębszą więź z Jezusem – Hostią. Gdy patrzymy na tyle młodych serc, które przemierzają setki kilometrów, by dać świadectwo swojej wiary, umacnia się w nas poczucie radości i mocy, że warto być Rycerzem Chrystusa w ERM-ie!

Hasło tego roku formacyjnego 2011/2012 - zgodnie z duszpasterskim hasłem Kościoła w Polsce „Kościół naszym Domem” - brzmi: „Zobaczcie, jak jest dobrze zamieszkać razem z Bogiem”. Gdzie mieszka Bóg? Bóg mieszka w niebie. Czy to oznacza, że Bóg mieszka w chmurach? Piloci i kosmonauci mówią, że tam Go nie ma. Zobaczyli za to wspaniałość kosmosu, w którym Ziemia jest jak mała piłeczka. Na katechezie często słyszymy, że „Bóg mieszka w Kościele”. Z pewnością kościoły są miejscem obecności Pana Boga. W kościele inaczej niż gdzie indziej słyszymy Jego głos, jesteśmy z Nim w Komunii, szczególnie poprzez sakramenty święte. Niesamowite jest to, że Pan Bóg i ci wszyscy Najlepsi – Święci pragną, by jak najwięcej ludzi należało do Rodziny Boga i doświadczało Jego wielkiej miłości! Najmądrzejszą decyzją człowieka jest upodobnianie swego serca do Serca Boga! Moje serce jest domem dla Jezusa! Dlatego ERM-ici pragną pracować nad sobą. Zewnętrznym znakiem naszej pracy jest wieczna lampka, do której składamy: modlitwy, prośby i podziękowania ogarniając nasze rodziny, duchowieństwo, przyjaciół, chorych i zmarłych, przyzywając wstawiennictwa Matki Najświętszej i naszych ulubionych świętych. Składamy w wiecznej lampce również nasze zmagania i postanowienia – adwentowe i wielkopostne. Ten duchowy dar zawieźliśmy do Krzeszowa, do Matki Bożej Łaskawej.

W każdym miesiącu otrzymujemy nasze ERM-owskie pismo „Promień Eucharystii”, dzięki któremu dowiadujemy się o najnowszych przedsięwzięciach i inicjatywach Papieża, o intencjach, w jakich powinniśmy modlić się

– „Apostolstwo Modlitwy”, o historii naszej Ojczyzny – „Kocham Cię, Polsko”. Inne działy gazetki to: „Zwycięstwo przez Męstwo”, „Młodzi Młodszy”, „Kwiatki naszych Świętych”, a w „Skarbcu” zaznaczamy swoje modlitwy, uczestnictwo we Mszy świętej, postanowienia oraz dobre uczynki. Rozwiązujemy również zadania w „Kąciku Radości” i bawimy się w „Sokole Oko”.

Nasza młodzież ERM-owska brała też udział w Gimnazjalnych Dniach Wspólnoty w Pieniężnie (29.04 - 02.05.2009 r.), w Ludźmierzu (29.04 - 02.05.2010 r.), w Sanktuarium Bożego Miłosierdzia we Wrzeszczu (14.10.2011 r.) oraz Festiwalu „Młodzi i Miłość” w Matemblewie (23.05.2009 r.).

W każdym roku obchodzimy też Archidiecezjalne Dni Wspólnoty ERM-u, podczas których modlimy się wspólnie podczas Eucharystii. Dniom tym towarzyszą również rozmaite konkursy, biegi patrolowe, współzawodnictwo i radosny śpiew. Takie piękne dni odbyły się: w Gdańsku Chełmie, w parafii św. Urszuli Ledóchowskiej (2009 r.), w Gdańsku Przymorzu, w parafii św. Brata Alberta (9.10.2010 r.) i w Gdyni Chylonii, w parafii św. Mikołaja (22.10.2011 r.). Z wszystkimi wspólnotami ERM-u spotykamy się również w Sopocie na wspólnej zabawie podczas naszego Patronalnego Święta, czyli z okazji święta Chrystusa Króla (20.11.2010 r.), (11.11.2011 r.). Zaproszonymi do wspólnej zabawy byli również ministranci z naszych parafii. Bierzemy aktywny udział w życiu naszego parafialnego kościoła św. Brata Alberta poprzez przygotowywanie:

- inscenizowanych tajemnic różańcowych w październiku,
- Drogi Krzyżowej w Wielkim Poście,
- przedstawicieli 5 kontynentów w Tygodniu Misyjnym;
- montażu słowno-muzycznego o Janie Pawle II przy współpracy z Teatrem Dziecięcym (występy w naszym kościele i SP 80)
- oprawy liturgicznej niedzielnych i świątecznych Mszy św., a nawet Triduum, czy też Mszy św. Transmitowanej przez TVP Polonia;
- adoracji dla dzieci np. w Wielki Piątek przy ciemnicy.

Przeżywamy też radosne spotkania opłatkowe i wielkanocne połączone z turniejem papieskim. W listopadzie odwiedzamy cmentarze w Oliwie i na Zaspie. Bierzemy udział w konkursach międzyszkolnych np. w Międzyszkol-



nym Konkursie Poezji Papieskiej – ERM-ita zajął II miejsce. Odwiedzamy chorych w Gdańskim Hospicjum im. E. Dutkiewicza, przygotowujemy kiermasze świąteczne. Wspólnie też odpoczywamy, mamy wyjścia do kina, aquaparku, na łyżwy, do kręgielni. Organizujemy wspólnego grilla, wyprawy rowerowe np. do Matemblewa, wyjeżdżamy na odpoczynek do Gowidlina, Szymbarku, Osłonina.

Dzięki wsparciu ks. Proboszcza Grzegorza Stolczyka zostały wydrukowane foldery ERM-owskie naszej parafii i podczas niedzielnej prezentacji Eucharystycznego Ruchu

Młodych wręczone zainteresowanym osobom: dzieciom i ich rodzicom, by zachęcić młodych do głębszego życia duchowego przez uczestnictwo w tej wspólnotce.

Pragniemy nadal pogłębiać swoją więź z Kościołem i z Jezusem Eucharystycznym jako Przyjacielem, rozwijać w sobie pragnienie modlitwy i miłować bliźniego, by tym samym dawać radosne świadectwo o naszej wierze w Pana Boga!

Króluj nam Chryste!

Sprawozdanie z działalności Liturgicznej Służby Ołtarza

Ekscelencjo, księżu biskupie Ryszardzie!

Jako przedstawiciel Liturgicznej Służby Ołtarza, mam zaszczyt złożyć sprawozdanie z działań tejże wspólnoty.

STRUKTURY

Od czasu ostatniej wizyty J.E. Ks. Abpa Tadeusza Gołowskiego, grono ministrantów powiększyło się o 9 osób. Obecnie wspólnota liczy 42 członków, 22 ministrantów - w tym 8 aspirantów i 2 kandydatów - oraz 20 lektorów - w tym 4 ceremoniarzy.

Nasza wspólnota łączy uczniów szkół podstawowych, gimnazjalnych i średnich oraz kilku studentów. Obecnie naszym opiekunem jest ks. Bogdan Pulczyński.

Liturgiczna Służba Ołtarza aktywnie bierze udział w życiu duchowym parafii. Ministranci i lektorzy przez cały rok służą podczas Mszy świętej w dni powszednie, w niedziele, a także podczas nabożeństw. To do ich obowiązków należy przygotowanie ceremonii liturgicznych: pasterki, Triduum Paschalnego, pierwszej komunii św., bierzmowania, święta Bożego Ciała i odpustu parafialnego.

Lektorzy i ministranci poprzez przygotowanie poszczególnych uroczystości, dokładają wszelkich starań, aby wierni naszej parafii mogli w jeszcze większym skupieniu i modlitwie przeżywać piękno liturgii. Dbamy także o to, aby wierni świeccy włączali się w przygotowanie Mszy świętych.

ZBIORKI

Każdego tygodnia członkowie Liturgicznej Służby Ołtarza spotykają się w salce na plebanii lub w kościele, w celu omówienia poszczególnych uroczystości kościelnych, nabywania wiedzy liturgicznej i znajomości Pisma Świętego. Pogłębiają również formację duchową.

Spotkania prowadzone są osobno dla poszczególnych grup ministranckich: Kandydaci i Aspiranci przychodzą w każdą sobotę o godzinie 10.00, Ministranci Ołtarza o 10.30, a Ministranci Światła o 11.00. Lektorzy mają swoje spotkania w środy o godzinie 19.00.

Zbiórki prowadzi ks. Bogdan Pulczyński, któremu pomagają: prezes Liturgicznej Służby Ołtarza: Krzysztof Mularski, wiceprezes: Michał Krauz oraz lektor: Konrad Szczygieł.

DZIAŁANOŚĆ

Każdego roku, lektorzy i ministranci uczestniczą w wielu wydarzeniach parafialnych i diecezjalnych. Należały do nich m.in. Droga Krzyżowa w Kalwarii Wejherowskiej, diecezjalne dni skupienia ministrantów, pielgrzymka rowerowa do Matemblewa czy Msza Krzyżma Świętego.

W ostatnim roku trzech naszych lektorów uczestniczyło w kursie dla ceremoniarzy w Ochotnicy Dolnej. Grupa naszych sześciu ministrantów uczestniczyła w kursie przygotowującym do podjęcia posługi lektora. Pogłębiali oni znajomość Pisma świętego, zasad fonetyki i czytania Słowa Bożego podczas Mszy świętej.

Oprócz pełnienia służby liturgicznej ministranci uczestniczą w różnych formach rekreacji w ramach ferijnych i wakacyjnych wyjazdów.

Bierzemy także udział w sportowych wydarzeniach. W zeszłym roku utworzona została specjalna sekcja piłkarska. Mamy tu swoje pierwsze osiągnięcia, m.in. zajęliśmy III miejsce w jednym z turniejów diecezjalnego cyklu sportowych spotkań KNC24CUP w piłce nożnej halowej w kategorii szkoły podstawowej.

W roku 2011 zakupione zostały nowe komże, tuniki i alby, a także odnowiona została nasza ministrancka salka, którą użytkujemy.

Od roku prowadzimy także stronę internetową, którą można odwiedzić pod adresem: www.lso.bratalbert.com.pl



Modlitewnik na Rok Wiary

11 października 2012 roku rozpoczął się w Kościele katolickim Rok Wiary. Z tym rokiem wiążą się dwie ważne daty: pięćdziesiąta rocznica otwarcia Soboru Watykańskiego II i dwudziesta rocznica opublikowania przez błogosławionego Jana Pawła II Katechizmu Kościoła Katolickiego.

Rok Wiary został ogłoszony przez papieża Benedykta XVI w liście apostolskim w formie «motu proprio» *Porta fidei*. We wstępie tego listu czytamy: „Rok ten będzie okazją sprzyjającą temu, by wszyscy wierni głębiej zrozumieli, że fundamentem wiary chrześcijańskiej jest «spotkanie z wydarzeniem, z Osobą, która nadaje życiu nową perspektywę, a tym samym decydujące ukierunkowanie». Wiarę, opartą na spotkaniu ze Zmartwychwstałym Jezusem Chrystusem, będzie można odkrywać w jej integralności i w pełnym blasku. «Również w naszych czasach wiara jest darem, który trzeba na nowo odkryć, pielęgnować i dawać o nim świadectwo», ażeby Pan «sprawił, że każdy z nas doświadczy z radością, jak pięknie jest być chrześcijaninem».”

Rok Wiary ma być zaproszeniem do autentycznego i nowego nawrócenia do Chrystusa, zaangażowania misyjnego na rzecz nowej ewangelizacji.

Ojciec Święty pragnie, aby ten Rok rozbudził w każdym wierzącym aspirację do wyznawania wiary w jej pełni i z odnowionym przekonaniem, z ufnością i nadzieją, by bardziej celebrować wiarę w liturgii, zwłaszcza Eucharystii. Jednocześnie pragnie, żeby świadectwo życia ludzi wierzących było coraz bardziej wiarygodne. Zwłaszcza w tym Roku każdy wierzący powinien ponownie odkryć treść wiary wyznawanej, celebrowanej, przeżywanej i przemodlonej, i zastanowić się nad samym aktem wiary.

Nawiązując do historii Kościoła, Benedykt XVI wspomina różne Sobory, które poprzedziły II Sobór Watykański. „Zazwyczaj te duże zgromadzenia kościelne były zwołane w celu określenia podstawowych elementów wiary, zwłaszcza, aby skorygować zagrażające błędy”. Sobór Nicejski został zwołanym w 325 r., dla przeciwstawienia się herezji ariańskiej i podkreślenia boskości Jezusa, Syna Jednorodzonego Boga Ojca; efeski w piątym wieku, który określił Maryję jako Matkę Bożą; chalcedońskim w 451 r., który stwierdził, że istnieje jedna osoba Chrystusa w dwóch naturach: boskiej i ludzkiej; trydencki w XVI wieku, uściślił zasadnicze punkty nauki katolickiej w obliczu Reformacji protestanckiej. I Sobór Watykański rozpoczął refleksję na temat poznania Boga, objawienia, wiary i jej relacji z rozumem oraz o prymacie i nieomyłności papieża, został on przerwany okupacją Rzymu we wrześniu 1870 r. Natomiast II Sobór Watykański został zwołany nie dlatego, aby skorygować drogi Kościoła, ponieważ nie było szczególnych błędów wiary, czy też kwestii doktrynalnych. Cel zwołania Soboru II określa bł. Jan XXIII, w przemówieniu inauguracyjnym: „wiara musi mówić w sposób «odnowiony», bardziej wyrazisty – bo świat szybko się zmienił – zachowując jednakże swą odwieczną treść, bez ustępstw czy półśrodków”. Papież chciał, aby w pogłębionej refleksji na temat wiary można było określić w nowy sposób relację między Kościołem a epoką nowoczesną, między chrześcijaństwem a niektórymi

istotnymi elementami myśli nowoczesnej, ponieważ ludzie skłaniają się raczej ku królestwu ziemskiemu niż Królestwu Niebieskiemu.

Sobór Watykański II odbył się na chwałę Boga, w imię Chrystusa, pod natchnieniem Ducha Świętego, aby przedstawić naszemu światu potrzebę Ewangelii w całej jej okazałości i w całej jej czystości. Paweł VI na zakończenie Soboru wskazuje, że punktem centralnym obrad była kwestia Boga, który „naprawdę istnieje, żyje, jest osobą, opiekuje się, jest nieskończenie dobry; wręcz jest nie tylko dobry sam w sobie, ale także niezmiernie dobry dla nas, jest naszym Stwórcą, naszą prawdą, naszym szczęściem, do tego stopnia, że kiedy człowiek usiłuje skierować swój umysł i serce w kontemplacji ku Bogu, wypełnia najwznioślejszy i najpełniejszy akt swej duszy, akt, który także dziś może i powinien być kulminacją niezliczonych dziedzin ludzkiej aktywności, z którego otrzymują one swą godność”.

Benedykt XVI zachęca, aby powrócić do studiowania Dokumentów II Soboru Watykańskiego, aby bezpieczne osiągnąć cel – szczęście wieczne. „Widzimy, że czas, w którym żyjemy, nadal naznaczony jest zapomnieniem i głuchotą wobec Boga. Myślę więc, że musimy nauczyć się najprostszej i najbardziej podstawowej lekcji Soboru, to znaczy, że chrześcijaństwo w swej istocie polega na wierze w Boga, który jest miłością trynitarną oraz na spotkaniu indywidualnym i wspólnotowym z Chrystusem, który ukierunkowuje i prowadzi przez życie: cała reszta z tego wypływa.”

„Spoglądając w tym świetle na bogactwo zawarte w dokumentach Soboru Watykańskiego II, chciałbym tylko wspomnieć cztery konstytucje, niemal cztery punkty kardynalne busoli, która może wskazać nam kierunek. Konstytucja o Liturgii Świętej, «Sacrosanctum Concilium» wskazuje nam, że w Kościele na początku jest adoracja, jest Bóg, jest centralne miejsce tajemnicy obecności Chrystusa. Zaś podstawowym zadaniem Kościoła, Ciała Chrystusa i ludu pielgrzymującego w czasie jest uwielbianie Boga, jak to wyraża Konstytucja «Lumen gentium». Trzeci dokument, który chcę wspomnieć, to Konstytucja o Objawieniu Bożym «Dei Verbum»: żywe Słowo Boże zwołuje Kościół i ożywia go na całej jego drodze w dziejach. A sposób, w jaki Kościół niesie całemu światu światło otrzymane od Boga, aby był uwielbiony – jest tematem Konstytucji duszpasterskiej «Gaudium et spes».”

Jan Paweł II, na progu trzeciego tysiąclecia, napisał: „odczuwam powinność ukazywania Soboru jako wielkiej łaski, która stała się dobrodziejstwem dla Kościoła w XX wieku: został on dany jako niezawodna busola, wskazująca nam drogę w stuleciu, które się rozpoczyna” (List apostolski. *Nouvo millennium ineunte*, 57).

20. rocznica ukazania się Katechizmu Kościoła Katolickiego, dzieła będącego owocem Soboru Watykańskiego II, jest również okazją, by dokonać głębokiej odnowy wiary. Jeśli chodzi o nauczanie zawarte w Katechizmie Kościoła Katolickiego, to nasza parafia została już przygotowana do Roku Wiary. W kilkunastu poprzednich numerach Głosu Brata został przedstawiony Katechizm w cyklu arty-

kułów opracowanych przez pana Stanisława Mazurka. Wystarczy sięgnąć po archiwalne numery naszej gazety.

* * *

W Roku Wiary każdy chrześcijanin powinien zadać sobie pytanie, czym dla niego jest wiara.

Według Benedykta XVI wiary nie można zamknąć w definicji, lecz trzeba ją opisywać jako proces o złożonej strukturze. „Proces wiary inicjuje łaska Boża, która domaga się jednak współpracy ze strony człowieka. Człowiek współpracujący z łaską wchodzi w osobistą relację z Chrystusem, którą oddaje sformułowanie: wierzę w Ciebie. Ta osobista relacja z Chrystusem przejawia się w zaufaniu i posłuszeństwie. Relacja z Chrystusem obejmuje również relację z innymi ludźmi, którą tworzy miłość.

(...) Współcześnie w proces wiary wpisane są próby nihilizmu [nihilizm – pogląd filozoficzny, głoszący, że wszystko jest względne, negujący znaczenie wartości i norm przyjętych w danej epoce, zwłaszcza wielkich wartości duchowych], którymi są przede wszystkim dyktatura relatywizmu, podważanie cierpienia oraz subkultura młodzieżowa. Proces wiary ma swój eschatyczny cel, którym jest ojczyzna w niebie (Flp 3, 20).”

Wiara jest darem Boga dla człowieka. Jest uczestnictwem w Jego życiu. Przekazywana jest najczęściej w rodzinie i rozwijana w naturalnym środowisku wiary, w Ko-

ściele. W wierze wznosimy przez całe swoje życie doczesne. Pomaga nam w tym zgłębianie Słowa Bożego, przyjmowanie sakramentów, modlitwy, pielgrzymowanie i wiele innych form wspomagających jak np. multimedia (prasa, radio, TV, internet).

Codzienną i bardzo popularną pomocą w kultywaniu wiary są modlitewniki i śpiewniki. Wydaje się ich mnóstwo, z różnych okazji. Pierwszą książeczkę do nabożeństwa otrzymujemy z okazji Pierwszej Komunii Świętej. Później są inne, zgodne z naszymi bieżącymi potrzebami.

W Roku Wiary także został wydany specjalny modlitewnik zawierający m.in. modlitwy o dar wiary, o nawrócenie niewiernych pogan, a także Litanie o dar wiary i Różaniec Wiary.

Szukając w naszych domowych zakamarkach, można znaleźć stare modlitewniki odziedziczone po rodzicach, dziadkach lub krewnych. Są one dowodem na kultywowanie wiary w rodzinie. Są również ciekawą lekturą, do której zachęcam.

*tekst: Teresa Sowińska
na podstawie:*

*List Apostolski Benedykta XVI formie «Motu Proprio»
PORTA FIDEI oraz <http://www.lexcredendi.pl>*



Obok archiwalne książeczki do nabożeństwa wydane w 1906, 1912, 1940 i 1970 roku.

Boże, daj mi oprzeć się na wierze

Boże Wszechmogący, Ty nie masz początku ani końca, Ty wiesz wszystko. Ubogacasz człowieka cnotami i stoisz na ich straży.

Proszę Cię, daj mi oprzeć się mocno na wierze jak na fundamencie; nadzieja niech mnie osłania jak tarcza, a miłość niech mi będzie jak szata na dzień godów weselnych. Amen.

św. Tomasz z Akwinu



Modlitewniki wydane specjalnie na Rok Wiary

Szlakiem św. Brata Alberta

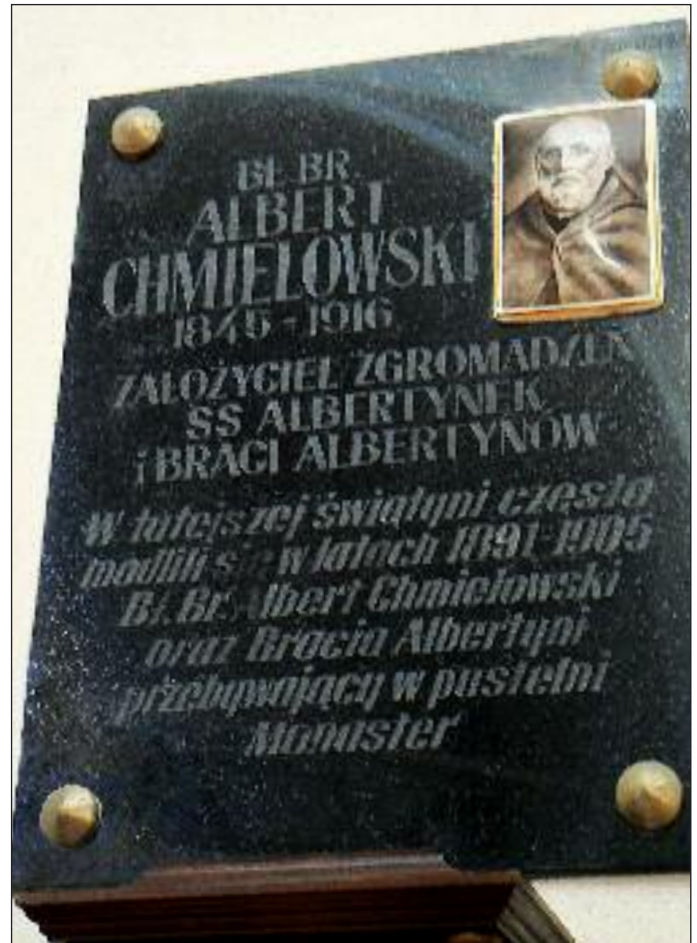
25. rocznica erygowania naszej parafii to szczególnie czas do ukazania mniej rozpowszechnionych momentów z życia i działalności św. Brata Alberta, jej patrona.

Autor artykułu, przebywając na leczeniu sanatoryjnym na Roztoczu (Horyniec Zdrój, powiat Lubaczów), miał okazję odwiedzić niektóre z miejsc, gdzie w latach 1891-1905 przebywał i działał św. Brat Albert. W tym czasie istniały już: Zgromadzenie Braci Albertynów założone 25 sierpnia 1888 r. tj. w dniu, w którym Brat Albert złożył śluby tercjarskie oraz Zgromadzenie Sióstr Albertynek Posługujących Ubogim, założone 15 stycznia 1891 r. Dla braci i sióstr powstałych Zgromadzeń Brat Albert zakładał pustelnie, które miały służyć odnowie ducha i sił nadszarpniętych w trudach posługi najuboższym.

Najbardziej znana pustelnia została zbudowana na Kalatówkach w latach 1895-1898. W 1902 r. na stokach pobliskiej Krokwi powstał klasztor albertynów, a obiekty na Kalatówkach zostały przekazane siostronom albertynkom. Prawie w tym samym czasie zaczęły powstawać pustelnie na Roztoczu. Roztocze to malownicze pasmo wzniesień pokryte lasami i mozaiką pól rozciągające się od Kraśnika po Lwów. Ta część Roztocza, w której działał Brat Albert rozciąga się od Narola do granicy z Ukrainą i nazywane jest Roztoczem Wschodnim lub Południowym. O Roztoczu Brat Albert mówił: „Mieszkamy w najpiękniejszym zakątku Polski, napawamy się czarownymi widokami i oddychamy najzdrowszym powietrzem w nagrodę za to, że w najgorszych warunkach służymy nieszczęśliwym bliskim.”

Pierwsza pustelnia dla braci albertynów powstała w 1891 r. na wzgórzu Monastyr, około 4 km od miejscowości Werchrata, a dla sióstr albertynek we wsi Brusno Stare w tym samym roku. Pustelnia w Bruśnie trwała od 1891 do 1897 roku, po czym została przeniesiona do wsi Prusie. Pustelnia na Monastyrze powstała dzięki przyzwoleniu hrabiego Dębickiego. W owym czasie znajdowała się tam cerkiew greckokatolicka i klasztor oo. bazylianów.

O pustelniczym życiu braci albertynów możemy dowiedzieć się z notatek ks. Jana Gnatowskiego, który w 1899 r. odwiedził Monastyr. Oto fragment jego relacji: „Główny budynek mieszkalny [pustelni] przerobiony ze stajni, jest taki, że prócz chłopca nikt by mieszkać nie mógł. Z jednej strony refektarz z podłogą z ubitej gliny z dwoma zydłami i stołem. Z drugiej strony dormitarze, których syn bogatego gospodarza ze wsi nie zniósłby. Proszę sobie wyobrazić wąziutką deskę przy samej ziemi z cieniutkim sieniuczkim i kocem na wierzchu, od sąsiednich barłogów oddzieloną drewnianymi ściankami, z przodu zasłoniętą płachtą ze zgrzebnego płótna, to wszystko. Do mycia służy woda przy studni. (...) Bracia modlą się w refektarzu. Ponieważ w cerkiewce [na Monastyrze] jest Najświętszy Sakrament, choć Msza św. bywa bardzo rzadko odprawiana, chodzą tam na adorację. Na Mszę podążają do Horyńca. Co niedzielę i w święto całe zgromadzenie wyrusza w drogę, bracia postulanci, nowicjusze, a z Prusie podążają siostry. Przychoǳą do kościoła koło ósmej, spowiadają się i komunikują, a po nabożeństwie powracają do domu.” Pustelnia na Monastyrze istniała do 1905 r. Zamknął ją nowy właściciel tych



Werchrata. Tablica pamiątkowa w kościele pw. św. Józefa Robotnika

ziem Emanuel Homolacz. Albertyni przenieśli się do Krechowa koło Żółkwi. Tenże sam właściciel wymówił kwatery siostronom albertynkom w Bruśnie Starym, które jak wcześniej wspomniano, przeniosły się do Prusie. Z pustelni braci albertynów na wzgórzu Monastyr pozostały tylko fragmenty fundamentów. O jej dawnym istnieniu informuje tabliczka zawieszona na szynowej konstrukcji. Nieco wyżej znajduje się cmentarz żołnierzy niemieckich, austriackich i rosyjskich poległych podczas pierwszej wojny światowej. Obok cmentarza, w miejscu, gdzie dawniej był klasztor, stoi pomnik ku czci członków UPA poległych w rejonie Monastyr. Nie ma śladu po pustelni w Bruśnie Starym, a w Prusiech stoi niewielka kapliczka upamiętniająca istnienie pustelni w tej wsi.

We wsi Pizuny koło Narola urodziła się (5 sierpnia 1878 r.) Maria Jabłońska, późniejsza błogosławiona siostra Bernardyna. Maria Jabłońska spotkała się z Bratem Albertem 13 czerwca 1896 r. na odpuszcie w Horyńcu w kościele oo. franciszkanów. Spotkanie to miało decydujący wpływ na jej dalszą drogę życiową. W 1897 r. przywdziała szary habit albertynski i rozpoczęła pracę wśród najbiedniejszych. W 1902 r. Brat Albert mianował 24-letnią siostrę Bernardynę pierwszą przełożoną generalną Zgromadzenia Sióstr Albertynek. Zmarła 23 września 1942 r. Siostra Bernardyna została beatyfikowana przez Ojca Świętego Jana Pawła II w dniu 6 czerwca 1997 r. w Zakopanem. W przedsionku kościoła

oo. franciszkanów w Horyńcu umieszczone zostały tablice poświęcone błogosławionej siostrze Bernardynie oraz jej spotkaniu z Bratem Albertem. Obecnie Zgromadzenie Sióstr Albertynek prowadzi działalność w 79 placówkach w tym 61 w Polsce i 18 za granicą: w Anglii, w Argentynie, Boliwii, Rosji (Syberia), na Słowacji, W Stanach Zjednoczonych Ameryki Północnej, na Ukrainie, w Watykanie i we Włoszech.

Na Roztoczu żywa jest pamięć obecności na tym terenie św. Brata Alberta i błogosławionej Siostry Bernardyny. Świadczą o tym tablice pamiątkowe w kościele oo. franciszkanów w Horyńcu, w kościołach w Werchracie i Siedliskach. W siedliskim dworze św. Brat Albert często spotykał się ze swoim przyjacielem Pawłem Sapiehą, właścicielem okolicznych terenów. Szczególną formą uczczenia św. Brata Alberta jest wytyczenie szlaku turystycznego Jego imienia. Wędrówka szlakami Roztocza zachwyca nie tylko pięknem przyrody, ale też bogactwem kultury, jaką pozostawili po sobie dawni jego mieszkańcy różniący się wyznaniem i zwyczajami.

Ostatnia wojna doprowadziła do wyludnienia wielu wsi. Piękne drewniane cerkwie zostały rozebrane lub niszczone. Jednym z wyjątków podlegających szczególnej ochronie jest zespół cerkiewny w Radrużu. Radruż to wieś oddalona od Horyńca ok. 3 km. Drewniana cerkiew zbudowana w XVI w. posiada wybitne walory architektoniczne. Wewnątrz świątyni zachowała się polichromia z 1648 r. Dawny ikonostas znajduje się w Łańcucie.

Godną nawiedzenia jest Kalwaria Pałacowska znajdująca się już poza granicami Roztocza, położona 24 km od Przemyśla. Kalwaria Pałacowska to nazwa wsi i równocześnie Sanktuarium Męki Pańskiej i Matki Bożej Kalwaryjskiej. Na szczycie góry znajduje się klasztor oo. franciszkanów i kościół kalwaryjski. Droga Krzyżowa ma długość 1,6 km i obejmuje 35 murowanych i 7 drewnianych stacji. Ukształtowanie terenu, na którym usytuowana jest kalwaria, wykazuje duże podobieństwo do krajobrazu wokół Jerozolimy. Zamyśl wybudowania klasztoru i kalwarii zawdzięczamy Andrzejowi Maksymilianowi Fredrze, kasztelanowi krakowskiemu (1665 r.). Obiekty wchodzące w skład Sanktuarium i bogata ich historia wymagają oddzielnego opisu. Można tylko dodać, że Sanktuarium, ze względu na kult Męki Pańskiej, nazywane jest Jerozolimą Wschodu, a ze względu na obecność cudownego obrazu Matki Bożej Kalwaryjskiej – Jasną Górą Podkarpacia.

Tekst i zdjęcia: Stanisław Mazurek

* * *

Do opracowania tekstu wykorzystano: Informacje uzyskane od przewodników, foldery lokalne, strony internetowe pod hasłem „Pustelnie Brata Alberta na Roztoczu”.



Horyniec. Szlak im. św. Brata Alberta



Monastyr. Fundamenty i tablica pamiątkowa w miejscu dawnej pustelni św. Brata Alberta



Radruż. Zespół cerkiewny



Nowiny Horynieckie. Kaplica w miejscu objawień Matki Bożej



Horyniec. Tablica pamiątkowa w kościele oo. franciszkanów

Pielgrzymki 2012 – cz. 2

LWÓW I RUBIEŻE WSCHODNIE BYŁEJ RZECZYPOSPOLITEJ

Czwartego dnia czekają nas innego typu wrażenia, czeka nas porcja dawniejszej historii naszej ojczyzny. Pierwszą historyczną twierdzą, ważną w dziejach Polski jest Olesko z zamkiem, w którym urodził się w dniu 17 sierpnia 1629 r. ostatni polski król – rycerz Jan III Sobieski.



Dziedziniec zamku w Olesku

W czasach Kazimierza Wielkiego, Olesko odgrywało wielką rolę jako litewski gród pograniczny. W 1682 r. pod naciskiem małżonki, Marii Kazimiery, król Jan III nabył Olesko, spłacając jego długi. Na życzenie małżonki, z pietyzmem została odrestaurowana komnata, w której przyszedł na świat król Jan III, w czasie pobytu tu matki Zofii ujrzał światło dzienne.

Następnym zamkiem, przez nas zwiedzonym był zamek w Pohorcu, gdzie podziwialiśmy pałac zbudowany w 1633 r. przez hetmana Stanisława Koniecpolskiego, pomyślany jako willa wiejska, pałac podhorecki, wkrótce przyciął wszystkie okoliczne rezydencje. Po Koniecpolskim pałacu, jako darowiznę otrzymali Sobiescy. Po II wojnie światowej urządzono w pałacu szpital gruźliczy, wywołując częściowo pałacowy wystrój. Pożar w 1956 r. zniszczył wszystkie, zdobione malowidłami stropy.



Ławra Paczajowska



Ławra Poczajowska

Na dalszej drodze naszego zwiedzania była Poczajewska Ławra, która złotymi krzyżami, na złotych kopułach olśniewa wschód i zachód prastarej wołyńskiej ziemi. Założenie duchowej świątyni prawosławnego ludu dokonała się w 1240 r., w którym chan Batyj zajął Kijów, a wojska tatarskie ciemiężyły prawosławną Ruś. Mnisi z Ławry Kijowsko-Pieczewskiej udali się na Wołyń w poszukiwaniu schronienia. Znaleźli miejsce dla swego odosobnienia przy rzece Poczajnie, dopływie Dniestru. W tym czasie mnisi zostali obdarzeni błogosławieństwem Matki Bożej. Objawiła się Ona im w płomieniu na skale, z koroną na głowie i berłem w rękę, a na kamieniu pozostawiła ślad prawej stopy, z której zaczęła wypływać uzdrawiająca woda. W 1597 r. klasztor otrzymuje w darze od miejscowej dziedziczki, Anny Gojskiej nadziały ziemskie i najcenniejszy skarb, Cudowny Obraz Matki Boskiej. Od tego czasu zaczyna się rozbudowa klasztoru. 1833 r. rozporządzeniem Świętego Synodu, klasztor otrzymał nazwę, Ławra i od tej pory, w każdym roku jego wygląd zbliżał się do wyglądu dzisiejszego.

Po tym nawiedzeniu cudownej Ławry pojechaliśmy do Krzemieńca, którego wizytówką jest góra zamkowa, zwana też Górą Bony. W XIV wieku, Krzemieniec był własnością księcia litewskiego Lubarta, a w czasach Kazimierza Wielkiego stał się własnością Korony Polskiej. W 1533 r. król Zygmunt Stary oddaje Krzemieniec swemu nieślubnemu synowi, biskupowi Januszowi, który w 1536 r. przechodzi w ręce królowej Bony. Nadała ona miastu wiele przywilejów i znacznie rozbudowała fortecę, wzmacniając jej obronność. Należy wspomnieć, że od czasów Jej rządów królowa nigdy nie była w Krzemieńcu ani na zamku. Dziś na szczycie góry pozostały tylko ruiny murów i bramy. Obecnie w centrum miasta znajduje się zespół gmachów policyalnych. To właśnie tu Tadeusz Czacki w 1805 r. Założył słynne Liceum, dzięki któremu Krzemieniec nazwano, Atenami Wołyńskimi.

Krzemieniec zachował wiele pamiątek po Juliuszu Słowackim. W jego domku rodzinnym znajduje się jedyne na świecie muzeum Słowackiego. W miejscowym kościele, znajduje się pomnik wieszczki, przed którym mali ministranci z tego kościoła wzruszyli nas deklamując utwory Juliusza Słowackiego.



Stary zamek w Zbarażu, w głębi po lewej - nowy zamek

Pierwszym zwiedzonym zamkiem kolejnego dnia naszej pielgrzymki był Zbaraż, znany nam z opisów przez Henryka Sienkiewicza w jego powieści „Ogniem i Mieczem”. W Zbarażu znajdowały się dwa zamki, stary i nowy. W 1649 r. zamki przeszły z rąk książąt zbarskich w ręce Wiśniowieckich i w tym czasie odegrały swoją najważniejszą rolę. 7 czerwca 1649 r. załoga zamku w ciągu dwóch miesięcy trwającego oblężenia przez wojska kozackie wytrzymała 20 szturmów, wzmocniła umocnienia i 75 razy robiła wypadki na przeciwnika, tj. wojska kozackie Chmielnickiego. Popiersia Chmielnickiego, Bohuna i innych dowódców kozackich można zobaczyć w holu wewnętrznego zamku.

Przez Buczacz, z dużym klasztorem oo. Bazylianów dotarliśmy do Jazłowca, z ruinami zamku i dużym klaszturem sióstr Niepokalanek. W 1862 r. do Jazłowca przybyła Założycielka Zgromadzenia Sióstr Niepokalanek bł. Marcelina Darowska. W 1946 r. decyzją władzy radzieckiej, siostry musiały opuścić klasztor. Po 50 latach Jazłowiec doczekał się powrotu sióstr. Stało to się dzięki dwóm wydarzeniom; 6 października 1996 r. na Placu św. Piotra w Rzymie papież Jan Paweł II dokonał beatyfikacji Matki Marceliny Darowskiej, a w 1997 r. władze niepodległej Ukrainy zezwoliły siostrom reaktywować klasztor.



Kamieniec Podolski, widok na zamek

Tego dnia wieczorem dojechaliśmy do Kamieńca Podolskiego. Nie było jeszcze ciemno, więc mogliśmy jeszcze trochę zwiedzać miasto i z daleka popatrzeć na panoramę kamienieckiego zamku. Miejscowy proboszcz katedry św. Piotra i Pawła opowiedział nam ciekawe dzieje tej świą-

tyni, najcenniejszej rzymsko-katolickiej budowli sakralnej w Kamieńcu. Początki świątyni sięgają 1370 r. W 1672 r. po zajęciu Kamieńca przez Turków, katedra została zamieniona w meczet. Od strony zachodniej dobudowano minaret o wysokości 36,5 m. W 1700 r. po powrocie miasta do granic Polski na prośbę Turków minaretu nie zburzono, tylko na półksiężycu umieszczono figurę Matki Bożej.



Katedra w Kamieńcu

Rano następnego dnia udaliśmy się na zamek, który w ciągu stuleci szczylił się dumną nazwą „Przedmurza Chrześcijaństwa”, lecz w 1672 r. miasto obleżone przez 150 tys. armię turecką po 6 tygodniach szturmów skapitulowało 6 sierpnia po kapitulacji, część zamku została wysadzona w powietrze. Zginęło wtedy ok 500 obrońców, w tym (wg Henryka Sienkiewicza) zginął „nieśmiertelny” Michał Jerzy Wołodyjowski. Po 27 latach rządów tureckich, na mocy traktatu karłowickiego odzyskano Kamieniec, który już nigdy nie powrócił do dawnej świetności. Po II rozbiórze Polski został włączony do Rosji. W XIX wieku twierdzę zamieniono na więzienie, a od 1937 r. mieści się w niej muzeum.

Ostatnim zamkiem na naszej trasie był zamek w Chocimiu, położony na przecięciu się szlaków handlowych i strzegący ważnego brodu na Dniestrze. W X-XII wieku stał tu gród warowny, należący do Rusi Kijowskiej. W połowie XIII wieku wzniesiono w tym miejscu twierdzę warowną, mурowaną. W XVI wieku podczas zaciętych walk i układów twierdza przechodziła z rąk do rąk. Należała do Polski, Mołdawii i Turcji. W dziejach Polski na zawsze wpisała się obrona Chocimia w 1621 r, kiedy to wojska Polsko-Litewskie pod wodzą Karola Chodkiewicza, wspomagane przez oddziały kozackie, pod dowództwem Piotra Konaszewicza Sahajdacznego pokonały przeważające siły tureckie. Podczas



Zamek w Chocimiu

wojen kozackich, twierdza dwukrotnie została zdobyta przez wojska Chmielnickiego.

11 listopada 1673 r. Jan III Sobieski pokonał pod Chocimiem 65 tys. wojska Hussejna Paszy. Podczas wojen turecko-rosyjskich, twierdza była wielokrotnie zdobywana. W 1807 r. Chocimiem zawładnęli Rosjanie, którzy odbudowali zniszczoną przez Turków fortecę. W 1835 r. na terenie zamku wybudowano dla wojskowych cerkiew Aleksandra Newskiego. Po wygaśnięciu wojen z Turcją, twierdza straciła obronne znaczenie. W 2000 r. założono tu rezerwat historyczno-architektoniczny „Twierdza Chocimska” a przed zamkiem ustawiono monumentalny pomnik dowódcy wojsk kozackich Konaszewicza Sahajdacznego walczącego u boku wojska polskiego pod wodzą Chodkiewicza.



Katedra św. Jura we Lwowie



Muzeum w kaplicy Boymów we Lwowie

Po zwiedzeniu tego zamku, wróciliśmy do Lwowa. Ostatni dzień poświęciliśmy jeszcze na zwiedzaniu Lwowa. Zwiedziliśmy Kaplicę Boymów, mieszczącą się przy Rynku, Katedrę Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny. Weszliśmy na Kopiec Unii Lubelskiej, znajdującej się na wzgórzu zamkowym historycznego Lwowa, na który mogliśmy popatrzeć z góry.

Ostatni zwiedzany przez nas obiekt to Archikatedra św. Jura, która jest perłą baroku ukraińskiego, zbudowanej w latach 1744-1764. Naprzeciw świątyni znajduje się Pałac Metropolitów, który podczas pielgrzymki papieża Jana Pawła II na Ukrainę, pełnił miejsce Jego zamieszkania.

Po uzyskaniu od naszego przewodnika takiej porcji wiadomości o tej części dzisiejszej Ukrainy, szczęśliwie powróciliśmy do naszego pięknego Gdańska, dziękując Opatrzności za piękną pielgrzymkę, która pozwoliła nam zwiedzić miejsca znane tylko z opisów poetów i historyków.

Treść i zdjęcia Hubert Bartel



Obrazek z wizerunkiem Najświętszej Maryi Panny uzdrowicielki chorych, niezliczonymi cudami słynący z Tartakowa

„Archanioł Boży, Gabriel...”

Te znane chyba wszystkim katolikom w Polsce słowa śpiewamy codziennie w okresie Adwentu. Również modlitwy „Aniele Boży, stróżu mój” uczymy się już od najmłodszych lat wraz z dwoma innymi modlitwami – „Ojcze nasz” i „Zdrowaś Maryjo”. Opisują one fundamenty naszej wiary. Czy wiemy jednak, kim tak naprawdę są (arch)aniołowie?

Słowo anioł pochodzi od greckiego słowa *ángelos* (ἄγγελος), według wymowy bizantyjskiej *ánhielos*) i oznacza „posłańca”. Pierwsze wyobrażenia aniołów pojawiły się w starożytnym Egipcie i Babilonii. W religiach tych cywilizacji istniały one jako całe zastępy duchów i istot, będących pośrednikami między bogami a człowiekiem. Przedstawiane były na ogół jako uskrzydłone zwierzęta z ludzkimi twarzami. Dokładnie to samo znaczenie mają również byty duchowe wspomniane w Starym Testamencie – w judaizmie (nazywane w języku hebrajskim מלאך = *mal'ach*), w Nowym Testamencie – w chrześcijaństwie, a nawet w islamie. Może to świadczyć o tym, że w każdej religii zakłada się istnienie swego rodzaju pośredników między Bogiem a ludźmi. Pośredników tych nazywa się aniołami. Zostali oni stworzeni jeszcze przed człowiekiem (Hi 38, 4-7) i mają za zadanie służyć ludziom (Hbr 1, 14) oraz ochraniać ich (Ps 34, 8), co wyrażone jest bardzo dobitnie właśnie w wymienionej już wyżej modlitwie:

„Aniele Boży, stróżu mój,
Ty zawsze przy mnie stój.
Rano, wieczór, we dnie, w nocy
bądź mi zawsze ku pomocy.
Broń mnie od wszelkiego złego i
doprowadź do szczęścia wiecznego. Amen.”

Istnieje niezliczona ilość aniołów (Ps 68, 18; Mt 24, 31; Hbr 12, 22; Ap 5, 11), co nikogo zresztą chyba nie dziwi, skoro każdy z nas ma swojego anioła stróża. Jako posłańcy aniołowie mają służyć przede wszystkim Bogu i Jezusowi (Mt 4, 11; Mk 1, 13; Łk 22, 43), a także głosić ich chwałę, co z kolei wyraża jedna ze zwrotek hymnu „Te Deum laudamus”:

„Tobie wszyscy Aniołowie, Tobie moce i niebiosy,
Cheruby, Serafinowie, ślą wieczystej pieśni głosy.”

W tym hymnie pochwalnym wspomniane są jedynie dwa spośród kilkunastu chórów anielskich, wysławiających w niebie Boga i pełniących tam ściśle określone funkcje: serafiny (górują miłością nad innymi chórami) oraz cherubiny (pełne wiedzy Bożej).

Oprócz nich istnieją jeszcze m.in. archaniołowie spełniający najważniejsze zadania w Królestwie Bożym. Do tego grona należy wspomniany już archanioł Gabriel. W tradycji chrześcijańskiej (Łk 1, 11-20. 26-31) jest on posłańcem (tzn. aniołem) niosącym ludziom Dobrą Nowinę. Ukazuje się Zachariaszowi, zapowiadając mu narodziny syna – Jana Chrzciciela, natomiast Maryi zwiastuje, że zostanie matką Syna Bożego. Archanioł Rafał ukazuje z kolei dobroć Opatrzności i dlatego też uchodzi za prawzór Anioła Stróża. Natomiast pierwszym i najważniejszym spośród wszystkich aniołów (Dn 10, 13; Dn 12, 1; Ap 12, 7), obdarzonym przez Boga szczególnym zaufaniem i kluczami do nieba, jest archanioł Michał. Według tradycji to właśnie on miał okrzy-



Zwiastowanie, obraz Simone Martiniego

kiem: Któż jak Bóg! wypowiedzieć wojnę szatanom, kiedy anioł Lucifer zbuntował się przeciwko Bogu i popadł w pychę twierdząc, że nie będzie służył ludziom, gdyż są istotami niższymi od aniołów, a następnie namówił do buntu jeszcze 1/3 wszystkich aniołów (Jud 6; 2P 2, 4; Ap 12, 9; Mt 25, 41). Ci trzej archaniołowie pełnią także zaszczytną funkcję strażników bram niebios.

Wszystkie upadłe anioły, które poszły w ślady Lucyfera i wypowiedziały posłuszeństwo Bogu, nazywane są potocznie diabłami. Zamieszkują piekło i przedstawiane są najczęściej – w przeciwieństwie do aniołów – jako złe, czarne istoty z ognistymi językami, długimi ogonami, ostrymi pazurami i rogami na głowie.

Sposób przedstawiania aniołów zmieniał się w różnych epokach. W renesansie i baroku anioły były na przykład przedstawiane jako małe, pulchne, uskrzydłone dzieci zwane *putto* (łac. *putus* = czysty). Choć samo słowo anioł jest wyrazem w większości języków rodzaju męskiego, to aniołów uosabiają uskrzydłone i odziane w jasne szaty istoty ludzkie o dobrych twarzach, które na ogół mają postać kobiety.



Anioł Stróż (<http://www.fischer-oberschwabben.de/Jahreszeit-Winter/engelstartlogo1.jpg>)

Tekst i zdjęcia:
Ewa Wojaczek

VIII Diecezjalna Pielgrzymka L.S.O.

10 listopada br. 18 ministrantów z Liturgicznej Służby Ołtarza z naszej parafii oraz nasz opiekun – ks. Bogdan Pulczyński wybrało się na VIII Diecezjalną Pielgrzymkę LSO do kościoła pw. Św. Andrzeja Boboli na Gdyńskim Obłuzu. Spędziliśmy przemiło czas, co pokrótce opiszę poniżej.

O godzinie 8.30 zebraliśmy się pod kościołem i niebawem wyruszyliśmy w podróż specjalnie podstawionym bussem. Po krótkim czasie dojechaliśmy pod kościół, gdzie na placu przy kościele dołączyliśmy do wielkiego tłumu ludzi.

Niedługo później, gdy już zajęliśmy miejsca, rozpoczął się pierwszy punkt programu – koncert zespołu Lux Mundi. Muzyka była bardzo interesująca i nietypowa. Zaraz po występie udaliśmy się do pobliskiego Gimnazjum Katolickiego na zaplanowane spotkanie z trzema gośćmi specjalnymi – uczestnikami programu „Nie wstydzę się Jezusa”. Niestety, dwaj z zapowiadanych gości – Przemysław Babiarz i Krzysztof Ziemięc – nie byli w stanie przybyć na spotkanie z powodu pilnych obowiązków służbowych. Natomiast mieliśmy możliwość obejrzenia wywiadu z nimi w formie filmu. Na szczęście na spotkanie przybył trzeci z gości – Mateusz Ligocki – polski snowboardzista i dwukrotny olimpijczyk. Spotkanie z nim uznaliśmy za bardzo udane i pouczające. Na koniec od organizatorów wszyscy otrzymaliśmy medaliki „Nie wstydzę się Jezusa”. Bardzo fajne.

Po spotkaniu wróciliśmy na Mszę Świętą, podczas której odbyła się promocja nowych ceremoniarzy naszej Diecezji. Mszę świętą odprawiał ksiądz biskup Ryszard Kasyna a do koncelebry przyłączyli się księża opiekunowie.

Paru naszych kolegów asystowało podczas tej uroczystej Eucharystii.

Po Mszy św. każdy z uczestników otrzymał od organizatora przepyszne drożdżówki, które konsumowaliśmy w busie wracając do Gdańska. (Przepraszamy pana Jana, kierowcę, za okruszki lukru). Dzień był bardzo udany i mimo małych niedociągnięć dobrze zorganizowany. Czekamy na spotkanie w przyszłym roku!

tekst: Patryk Klein



Pielgrzymka dzieci z Archidiecezji Gdańskiej w Roku Wiary

Witaj, najmiłosierniejsze Serce Jezusa,
 Żywy źródło wszelkich łask,
 Jedyne schronienie i ucieczko nasza,
 W Tobie mam nadziei blask.

(*św. Faustyna Dz. 1321*)

W piękną, słoneczną sobotę 10 listopada 2012 r. odbyła się Pielgrzymka Dzieci z Archidiecezji Gdańskiej do Sanktuarium Miłosierdzia Bożego w Gdańsku pod hasłem „Wchodzimy w Rok Wiary z Jezusem Miłosiernym”. Została ona zorganizowana przez Eucharystyczny Ruch Młodych AG oraz Diecezjalnego Duszpasterza Dzieci – ks. Rafała Ziemanina. Z naszej parafii św. Brata Alberta w pielgrzymce udział wzięło 51 uczestników i 8 opiekunów, w tym ks. Jacek, s. Bernadetta, s. Salezja, s. Bernarda i postulanka Natalia.

Dzieci wraz ze swymi opiekunami, a było ok. 200 uczestników, przyjechały z Chwaszczyna, Wiśliny, Żukowa, Pruszcza Gdańskiego, Sopotu i Gdańska. Spośród przybyłych najliczniejszą wspólnotą był Eucharystyczny Ruch Młodych, ale była też Oaza Dzieci Bożych, Schola, Teatr Dziecięcy, Liturgiczna Służba Ołtarza, Bielanki, Dziecięcy Uniwersytet Biblijny, przedstawiciele klas II i dzieci niezrzeszone w żadnych wspólnotach.

Spotkanie rozpoczęliśmy od modlitwy za tych, którzy przybyli na tę pielgrzymkę i za tych, którzy przybyć nie mogli. Następnie kustosz tego pięknego Sanktuarium – ks. Krzysztof Swół CR wprowadził nas w historię świętego miejsca podkreślając, że obraz Jezusa Miłosiernego pobłogosławił sam Ojciec Święty Jan Paweł II. Potem przysłał również telegram (który widnieje nad Obrazem), w którym nazywa tę świątynię Sanktuarium Miłosierdzia Bożego.

Spotykając się z Tym, który nas miłuje bez granic – z Jezusem Miłosiernym - podczas uroczystej Mszy Św. modliliśmy się w naszych osobistych intencjach, ale też za nasze wspólnoty, rodziny, parafie, z których przybyliśmy, za gospodarzy, którzy nas goszczą i za naszą Ojczyznę! Zastanawialiśmy się – jak kocham Pana Boga i czy jestem Mu wierny w drobnych rzeczach?

Potem było to, co kochają wszystkie dzieci: zabawy i konkursy na świeżym powietrzu, które prowadziła p. Basia Jarosik. Pytania konkursowe dotyczyły Bożego Miłosierdzia i Roku Wiary. Wśród radosnej rywalizacji: I miejsce - ex aequo - otrzymał ERM z parafii św. Brata Alberta z Gdańska Przymorza oraz ERM z parafii św. Urszuli Ledóchowskiej z Gdańska Chełmu, II miejsce ERM z Pruszcza Gdańskiego i III miejsce ERM z Żukowa. Wszystkim uczestnikom gratulujemy, bo wykazali się ogromną wiedzą!

Po smacznym obiadku i rozgrzaniu się poszliśmy posłuchać o. Michała Krysztofowicza ze Zgromadzenia Braci Poczieszczyeli z Getsemani, który poprzez analizę trzech kroków ku Bogu: poznaję, ufam, wierzę – poprowadził nas do pytania: dlaczego wierzę? To pytanie długo brzmiało w

naszych sercach... Teraz już mogliśmy słuchać samego Pana Jezusa poprzez adorację Najświętszego Sakramentu, którą poprowadził ks. Jacek Kowalewski.

Na zakończenie radosnego spotkania odmówiliśmy Koronkę do Bożego Miłosierdzia poprowadzoną przez tutejszą Oazę Dzieci Bożych pod baczynym okiem ks. Arkadiusza Kity CR i otrzymawszy dyplomy za udział w owocnej pielgrzymce – ruszyliśmy w powrotną drogę do naszych domów.

Dziękujemy Kustoszowi za jego gościnność i za to, że dzieci naszej Archidiecezji Gdańskiej mogły się spotkać na początku Roku Wiary w tym Sanktuarium. Dziękujemy wszystkim tym, którzy mieli swój wkład w zorganizowanie tego spotkania, a było ich naprawdę wielu :)

Wołamy jednocześnie do Jezusa Miłosiernego: Synu Boga Żywego, przymnóż nam wiary w Twoją obecność w sakramentach świętych, w nas samych i w innych ludziach!

s. Bernarda



PIELGRZYMKA DZIECI DO SANKTUARIUM – IO XI



POŚWIĘCENIE RÓŻAŃCÓW DZIECIOM I-KOMUNIJNYM



POŚWIĘCENIE KSIĄŻECZEK DZIECIOM I-KOMUNIJNYM



PIELGRZYMKI DO MIEJSCA PIASTOWEGO – 29 IX



PRZEDSTAWIENIE – DZIEŃ PAPIESKI – 14 X



DUSZPASTERSTWO AKADEMICKIE W ŻARNOWCU – 27 X



HOLY WINS, LUZINO – 31 X



LITANIA MIAST – I XI



MODLITWA ZA ZMARŁYCH – 2 XI



REQUIEM W KOLEGIACIE N.S.J. WE WRZESZCZU – 3 XI



INAUGURACJA ROKU WIARY – 5 XI



DIECEZJALNA PIELGRZYMKA L.S.O. – 10 XI



D.A. W HOSPICJUM – 12 XI



ZABAWA ANDRZEJKOWA – 21 XI



PROMOCJA MINISTRANTÓW – 25 XI



NIEDZIELA CHRYSYTA KRÓLA – 25 XI



ZABAWA DZIECI W UROCZ. CHRYSYTA KRÓLA – 25 XI



D.A. – SPOTKANIE Z O. PIOTREM KWIATKIEM



D.A. - SPOTKANIE Z KS. JERZYM SKIBĄ – 4 XII



RORATY ZE ŚW. MIKOŁAJEM – 6 XII



D.A. – ŚW. MIKOŁAJ – 10 XII



KATECHEZA PRZEDSZKOLAKÓW – 8 XII



PARAFIALNA KATECHEZA PONADGIMNAZJALNA



Prorektor ds. wychowania GSD ks. dr Jan Uchwat na spotkaniu z młodzieżą ponadgimnazjalną na katechezie w bibliotece naszej parafii



Zachęcamy młodzież do lektury dwutygodnika młodzieży Katolickiej „Droga” oraz strony internetowej: www.rio13.pl



25. ROCZNICA ERYGOWANIA PARAFII – 15 XII



CHÓR PODCZAS UROCZYSTOŚCI 25-LECIA – 15 XII



Jesienna pielgrzymka „Semper Fidelis”

Kolejny raz wspólnota braci Kościelnej Służby Mężczyzn „Semper Fidelis” parafii św. Brata Alberta uczestniczyła wraz z rodzinami w dorocznej, jesiennej pielgrzymce do wybranych sanktuariów naszej diecezji. Podczas pielgrzymki dziękowaliśmy Bogu za otrzymane łaski prosząc równocześnie Maryję o wstawiennictwo u Jej Syna oraz o zdrowie i siły na następne lata. Inicjatorami pielgrzymki byli ks. proboszcz Grzegorz Stolczyk, opiekun duchowy Wspólnoty – ks. Bogdan Pulczyński i moderator brat Joachim Kreft. Tegoroczny program pielgrzymki (ujawniony po wyruszeniu na trasę) obejmował: nawiedzenie sanktuarium NMP Królowej Polskiego Morza w Swarzewie, Mszę św. w kościele parafialnym w Starzynie, spotkanie z Rodziną ks. Bogdana w Sulicicach, nawiedzenie miejsca kaźni ludności Pomorza w Piaśnicy i nabożeństwo Drogi Krzyżowej na Kalwarii Wejherowskiej.

Swarzewskie sanktuarium znane jest z cudownej gotyckiej figurki Matki Boskiej, patronki rybaków. Legenda mówi, że figurkę tę wyłowiono z morza. Na co dzień przysłania ją obraz Madonny Tronującej z Dzieciątkiem, jednak odsłaniana jest w szczególnych momentach. Nasi pielgrzymi mieli szczęście modlić się przed jej odsłoniętym obliczem. Niedaleko kościoła stoi kapliczka zbudowana przez



Swarzewo. Przed figurką MB Królowej Morza



Sulicice. Spotkanie rodzin ks. Bogdana

rybaków w 1775 roku. To tam znajduje się studzienka, przy której objawiła się cudowna figurka.

Kościół pw. św. Michała Archaniola w Starzynie (zabytek z 1649 r.) to miejsce, gdzie ks. Bogdan otrzymał sakrament chrztu świętego, przyjął pierwszą Komunię świętą i odprawił prymicyjną Mszę świętą. Tam też uczestniczyliśmy we Mszy św. odprawianej przez ks. Bogdana w naszych intencjach.

W Sulicicach zostaliśmy serdecznie przyjęci i ugoszczeni przez Rodziców Ks. Bogdana – a było nas 30 osób! To spotkanie ma szczególną wymowę. Spotkały się bowiem dwie Rodziny. Rodzina, w której wychował się ks. Bogdan i Rodzina parafialna, w której ks. Bogdan przebywa na co dzień.

W kolejnym etapie naszej pielgrzymki pochyliśmy głowy nad zbiorowymi mogiłami 12 tys. osób zamordowanych przez hitlerowców w Lasach Piaśnickich. W jednej z tych mogił spoczywa błogosławiona siostra Alicja Kotowska ze zgromadzenia sióstr zmartwychwstańek. Na ustawionej przy drodze tablicy przedstawione zostały skrótowo najważniejsze momenty Jej życiorysu. Czytamy tam: „Podczas okupacji niemieckiej została aresztowana i osadzona w wejherowskim więzieniu 24 października 1939 r. Dwaj świadkowie przebywający w więzieniu: Waław Zygmantowski i Aleksander Jankowski widzieli jak 11 listopada 1939 r. w Święto Niepodległości s. Alicja trzymająca za rękę dwójkę dzieci żydowskich wsiadła na dziedzińcu do samochodu ciężarowego, zapełnionego więźniami, których wywieziono na egzekucję do Lasów Piaśnickich.” Podczas ekshumacji w jednej ze zbiorowych mogił (grób nr 7) wydobyto duży czarny różaniec jakie nosiły siostry zmartwychwstańki. Na tej podstawie domniemano, że właśnie w tym miejscu spoczywa siostra Alicja.

Dnia 13 czerwca 1999 r. s. Alicja Kotowska została beatyfikowana przez Ojca Świętego Jana Pawła II w Warszawie w gronie 108 męczenników II wojny światowej. Na uwagę zasługuje odsłonięta dwa lata temu kaplica - pomnik projektu architekta Andrzeja Sotkowskiego. Symbolika pochylonych drzew nawiązuje do stosów drewna, które oprawcy układali pałac zwłoki ofiar. Na pniach tworzących stos wytłoczono nazwiska zamordowanych osób, których tożsamość udało się ustalić. Tło stosu wewnątrz kaplicy stanowi grupa postaci adorujących z pochylonymi głowami, w zamyszeniu nad niewyobrażalnym okrucieństwem popełnionej zbrodni. Szczególnie wymowne są postaci dzieci tulonych przez matki w ostatnim geście obrony przed bestialskim mordem. Stos zwieńczony jest u góry postacią Chrystusa Ukrzyżowanego, symbolu śmierci męczeńskiej. Męczeństwo dzieci upamiętnione zostało rzeźbą białej kołyski ustawionej niedaleko kaplicy.

Ostatnim punktem na pielgrzymkowej trasie była Kalwaria Wejherowska. Tutaj zdążyliśmy jeszcze odprawić nabożeństwo Drogi Krzyżowej. Bogu należy dziękować za piękną pogodę, która towarzyszyła nam przez cały – tak bogaty w przeżycia – dzień.

Tekst i zdjęcia : Stanisław Mazurek



Piaśnica. Kaplica – symbol męczeństwa



Sulicice. Kapliczka ku czci Patrona wioski bł. Jana Pawła II



Piaśnica. Domniemane miejsce spoczynku błogosławionej siostry Alicji Kotowskiej.



Swarzewo. Przed kapliczką, miejscem objawienia figurki MB Swarzewskiej



Starzyno. Wnętrze kościoła parafialnego



Kalwaria Wejherowska

Konkurs „Plejada świętych”

„Nikt nie idzie sam do nieba. Rozbić naczynie, zapach się rozejdzie. Nie tylko będziemy Boga kochać, ale inni Go przez nas pokochają. A to jest coś...”

św. Brat Albert

29 października 2012 roku w Szkole Podstawowej Nr 80 odbył się szkolny konkurs pt. „Plejada Świętych”. Było to radosne współzawodnictwo w dwóch kategoriach: najpiękniejsze przebranie się za świętego oraz wiersz. Jury w składzie: ks. Proboszcz Grzegorz Stolczyk, p. Sława Obłąkowska, p. Cela Dolna i p. Lucyna Racka spośród 54 uczestników wytypowało następujących laureatów:

Klasy 0:

I miejsce – Sachse Dobromiła, 01
 II miejsce – Kałużny Seweryn, 03
 III miejsce – Zadroga Wiktor, 01
 Wyróżnienia – Wiertel Wiktor, 01, Koszeluk Brygida, 01

Klasy 1:

I miejsce – Urasiński Marcel, 1c
 II miejsce – Engler Karolina, 1c
 III miejsce – Ochnik Hanna, 1d
 Wyróżnienia – Bojko Aleksandra, 1d, Falba Kuba, 1d

Klasy 2:

I miejsce – Miler Marcin, 2c
 II miejsce – Kurpisz Mateusz, 2c
 III miejsce – Hinc Daria, 2a
 Wyróżnienia:
 Górska Zuzanna, 2c, Furmaniak Weronika, 2c



Klasy 3, 4:

I miejsce – Potocka Daria, 3a
 II miejsce – Błaszowska Agata, 3c
 III miejsce – Kowalik Grzegorz, 4b
 Wyróżnienia – Ochnik Zofia, 3b

W czasie trwającego konkursu dzieci odważnie śpiewały piosenki: „Taki duży, taki mały może świętym być”, „Niebo to najwspanialsze z miejsc”, „Gdy kiedyś Pan...”

Mieliśmy też przyjemność wysłuchania pięknej recytacji wiersza „Święte iskiereki” w wykonaniu p. Asi Sarnackiej i Milenki Sarnackiej. Konkurs ten prowadziły s. Salezja i s. Bernarda, które wszystkim uczestnikom wręczyły dyplomy i nagrody ufundowane przez Ks. Proboszcza.

Gratulujemy szczególnie zwycięzcom i dziękujemy za zaangażowanie oraz ślicznie przygotowane stroje! Mamy nadzieję, że przykład tak wielu świętych pomoże i nam osiągnąć niebo!

* * *

Uczniowie klas starszych SP 80 zostali zaproszeni do Konkursu Plastycznego – „Plejada Świętych”. Ich zadanie polegało na wykonaniu plakatu o wybranym, ulubionym świętym. Wpłynęły 24 prace, spośród których komisja w składzie: p. Lucyna Cybula, p. Bernadetta Benkowska, s. Bernarda Kaczor wyłoniła następujących zwycięzców:

I miejsce – Pszczółkowska Aleksandra 4b
 II miejsce – Dunajska Monika 5b
 III miejsce – Bilaska Natalia 5b
 Wyróżnienia otrzymały – Ellert Julia 4b, Łopuchow Barbara 5b, Kalbarczyk Magdalena 4b, Skamielska Magdalena 4b, Litwin Weronika 4b, Lewandowska Natalia 4b.

* * *

Dziękujemy wszystkim tym, którzy trudzili się, by wykazać się znajomością życia i działalności swojego ulubionego świętego a zwycięzcom gratulujemy!

Św. Brat Albert mówił, że „ten jest dobry, kto chce być dobry”. Starajmy się w swoim codziennym życiu być dobrymi, by dorastać do miary świętych.

s. Bernarda



Konkurs „Jan Paweł II – Papież Rodziny”

W październiku Gimnazjum nr 21 im. Dziedzictwa Pontyfikatu Jana Pawła II mieszczące się przy ul. Kołobrzeskiej 75 w Zespole Kształcenia Podstawowego i Gimnazjalnego nr 33 ogłosiło międzyszkolny konkurs plastyczno-techniczny. Został on skierowany do uczniów klas piątych i szóstych okolicznych szkół podstawowych i był związany z kolejnym już Dniem Papieskim obchodzonym corocznie 16 października. Temat konkursu nawiązywał do ogólnopolskiego, tegorocznego hasła Dnia Papieskiego: Jan Paweł II – Papież Rodziny. Społeczność naszego gimnazjum pragnie bowiem także w takiej formie zwracać uwagę na wartości, jakie niesie ze sobą pontyfikat Wielkiego Polaka – Jana Pawła II. Jest to także czas, gdy obchodzimy Święto Szkoły, wspólnie pochylając się nad osobą naszego Papieża.

Miło nam poinformować, że konkurs: „Jan Paweł II – Papież Rodziny” został rozstrzygnięty!

W jury zasiadły następujące osoby: p. M. Rząca – nauczyciel techniki i zajęć artystycznych, p. A. Zaorska – nauczyciel plastyki i muzyki oraz pomysłodawca konkursu – wicedyrektor Iwona Klein. Wszystkie prace, które zostały na konkurs dostarczone, prezentowały wysoki poziom artystyczny. Pragnę w tym miejscu gorąco podziękować dzieciom i nauczycielom za duże zaangażowanie. Każda praca była oceniana pod kątem zgodności z tematem, oryginalności pomysłu,

staranności wykonania oraz wkładu pracy. Szczególnie cenione było niekonwencjonalne podejście do tematu. Niezmiernie trudno było wyłonić laureatów! Ostatecznie przyznano jedno pierwsze miejsce, dwa drugie i trzecie - ex aequo. Za wyjątkowe walory estetyczne siedem prac wyróżniono, choć były zastrzeżenia dotyczące ich pełnej zgodności z tematem konkursu.

Najliczniej w konkursie wzięli udział uczniowie ze Szkoły Podstawowej nr 79 – gratulujemy!!! Dlatego szkoła ta została wyróżniona specjalnym zaproszeniem na bezpłatne warsztaty kreatywne (wykonywanie elementów dekoracyjnych techniką decoupage, filcowania, makramy oraz biżuterii – hand made) pod kierunkiem p. K. Kłosowskiej. Zaproszenie na warsztaty kreatywne, nagrody i dyplomy zostaną wręczone podczas Dnia Otwartego tj. 4 lutego 2013 (godz. 9 – 14), na który już dziś serdecznie zapraszamy. Wówczas także zostaną wyeksponowane wszystkie prace nadesłane na konkurs. Prace laureatów zostały także zaprezentowane na naszej stronie internetowej – www.gimnazjum21.gda.pl

Jeszcze raz dziękujemy za ogromny wkład pracy nauczycieli umożliwiający dzieciom wzięcie udziału w konkursie oraz za przychylność Dyrekcji.

wicedyrektor: Iwona Klein

A oto zwycięskie prace i ich autorzy!



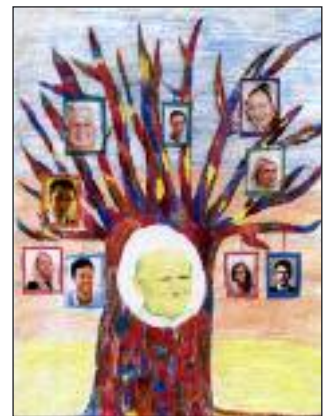
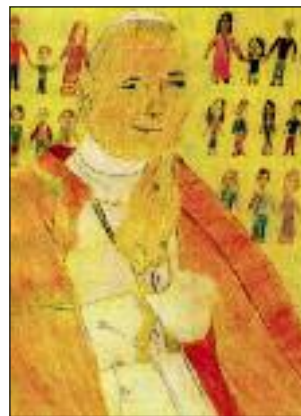
I miejsce

Agata Salnik, kl. Vc, SP nr 44



II miejsce ex aequo:

Aleksandra Lisowska, kl. VIc, SP nr 79; Dominika Rogińska, kl. IVb, SP nr 79



III miejsce ex aequo:

Rafał Dzikowski, kl. VIId, SP nr 55
Hubert Książek, kl. Vb, SP nr 77



Wyróżnienia uzyskali:

- Dominika Szymczak z kl. Vb, SP nr 77
- Wiktoria Ciejka, z kl. VIb SP, nr 79
- Michał Lewandowski, z kl. VIa, SP nr 79
- Marta Waszt, z kl. VIc, SP nr 79
- Klaudia Muszyńska, z kl. VIa, SP nr 79
- Agata Wilde, z kl. VIc, SP nr 79
- Aleksandra Niedziela, z kl. VIId, SP nr 55

WSZYSTKIM LAUREATOM GRATULUJEMY!

Dzień Otwarty – ZAPRASZAMY!

**Gimnazjum nr 21 im. Dziedziectwa Pontyfikatu Jana Pawła II
zaprasza młodzież wraz z rodzicami
na Dzień Otwarty, który odbędzie się 4 lutego 2013 roku,
w godzinach od 9.00 do 12.00**



Tradycyjnie już rozpocznie się finałem Maratonu Szóstoklasistów. Potem nastąpi wręczenie nagród finalistom konkursu „Jan Paweł II – Papież Rodziny” oraz zwiedzanie szkoły z możliwością zapoznania z różnymi formami pracy w naszej szkole. Natomiast od godz. 12.00 do 14.00 pani wicedyrektor Iwona Klein zaprasza wszystkich zainteresowanych rodziców bądź opiekunów na indywidualne konsultacje dotyczące oferty edukacyjnej, specyfiki i sposobu pracy szkoły.

Gimnazjum należy do Zespołu Kształcenia Podstawowego i Gimnazjalnego nr 33, mieści się przy ul. Kołobrzeskiej 75.

*Wszelkich informacji udzieli: p. Iwona Klein, 502261509,
gimnazjum21.gda.pl gim21gda@interia.pl tel./fax 58 557 15 41*

Wiersze

PAPIEŻ

Był sobie taki Papież wspaniały,
który odmienił chyba świat cały.
Zawsze życzliwy, nawracał ludzi-
samo wspomnienie wzruszenie budzi.
No, ale zanim został wybrany,
po prostu „Lolkiem” był nazywany.
Jeździł na nartach, świetnie grał w „nogę”,
lecz zdecydował się na inną drogę.
Stał się Papieżem niesamowitym,
chętnie rozmawiał z wiernymi, a przy tym,
z radością głosił Dobre Nowiny.
Taki był właśnie ten Papież Rodziny!
Gdy ktoś w potrzebie – od razu spieszył
na pomoc dzieciom, dorosłym, młodzieży.
Cokolwiek ktoś zrobił, On zawsze przebaczył,
a myśli Boga wiernie tłumaczył.
Spełniał się jako Kościoła Głowa
i słał do ludu przepiękne słowa.
Każdy ich słuchał, tak jak zaklęty-
taki był właśnie ten Ojciec Święty.
A teraz każdy to samo powie-
ten Papież to był Cudowny Człowiek.
Przez Jego pontyfikatu czas długi,
nie zmienił się nigdy – Jan Paweł II.

Marta Waszt kl. VI SP. 79

Przy pomniku Bł. Jana Pawła II i Ronalda Reagana – 16 X 2012 r.



Fot. Wojciech Milewski

Intencje do św. Brata Alberta

Panie Jezu, wszystko, co czynisz, jest dobre i usprawiedliwione samo w sobie: jeżeli mi dasz drobinę łaski Twojej, bądź pochwalony, jeżeli nie dasz, również bądź błogosławiony.

Św. Brat Albert

• • •

* Święty Bracie Albercie, dziękuję z całego serca za szczęśliwy powrót z podróży moich dzieci, polecam Twojej opiece moją wnuczkę i wnuka. Proszę, o światło Ducha Świętego dla mnie i moich najbliższych, o życie zgodne z przykazaniami Bożymi i o moje zdrowie fizyczne.

* Św. Bracie Albercie, proszę o pozytywne załatwienie sprawy pracy, aby moja rodzina miała na chleb. Nie daj nam zginąć z głodu.

* Ukochany Święty Bracie Albercie, proszę o pomoc pieniężną, zdrowie i Boże błogosławieństwo dla całej rodziny.

* Św. Bracie Albercie, dziękujemy za otrzymane łaski od Boga za Twoim wstawiennictwem. Prosimy o dalsze łaski a szczególnie o zdrowie i szczęśliwy przebieg operacji dla Kazimierza.

* Dziękuję za wszystkie łaski otrzymane od Boga za pośrednictwa św. Brata Alberta.

* Św. Bracie Albercie, jako Ojcu naszej parafii, polecam Tobie wnuka, który nie ma ojca, gubi się, jest słaby. Matka pracuje, bo taka jest potrzeba. Brak Ojca bardzo się daje odczuć w każdym czasie, a szczególnie w czasie dojrzewania; proszę Ducha św. o dobre natchnienie.

* Św. Bracie Albercie, nadal powierzam Twemu wstawiennictwu trudne sprawy w rodzinie. Ufam i czekam. Za wszystko dziękuję. Polecam także dusze zmarłych z rodziny, dobrodziejów i tych, którym winniśmy modlitwę.

* Dziękuję Ci, św. Bracie Albercie, za naszych kapłanów, łącznie z proboszczem, dziękuję za siostry zakonne, błogosław nam wszystkim. Dziękuję za codzienną Mszę św. Mam jedno pragnienie, by wszyscy poznali, jak dobry jest Pan.

* Drogi Bracie Albercie, gorąco proszę o mądrość, zdrowie i siły w samotnym macierzyństwie. Nie daj nam zginąć.

Z Aktu Zawierzenia:

„Boże, Ojcze Miłosierny, racz przyjąć nasze dziękczynienia za powołanie i przykład Św. Brata Alberta.(...)”

Święty Bracie Albercie, Patronie na gdańskim Przymorzu i Patronie naszych rodzin, powierzamy Ci naszą codzienność i nas samych przeżywających trzecie tysiąclecie.’

opracowała siostra Justyna Padiasek



"STWORZENIE"



droga co celu

gdy patrzę na ciebie nie rozumiem siebie
wszystko jest inne inaczej smakuje
niebo przywarte do szyby pobudza zdziwienie
słońce z oddali ociepla marzenia
a to co nas łączy niezmiennie od wieków
stwarza pomiędzy drogę do celu

jestem dla ciebie kim jeszcze nie byłem
mam w sobie tyle by dzielić się z tobą
tym właśnie czasem który wspólnie ucieka
jednak nam mierzy radości i trudy
byśmy mogli wciąż patrzeć na siebie
i cieszyć się stale chwilami pod niebem
otwartym

15 września 2012

w co wierzę

wierzę w miłość nieskończoną
tak zwyczajną jak chmury na niebie
gdy przychodzę do ciebie
z moją wiarą że jesteś mi darem
a ja twym przeznaczeniem
byśmy mogli codziennie być dla siebie
w trudzie łagodnym spojrzeniem
w dobrych wspomnieniach chwilą odpoczynku
w chwilach uniesień radością dotyku
w śmierci długim oczekiwaniem
by nieskończona miłość przestała być wiarą

wierzę że jest to możliwe aby tak żyć
wybór zależy od tego jak się wierzy i jak kocha

18 listopada 2012



w półcieniu

ukrywasz się za ścianą milczenia
nie mogę zrozumieć Twojej istoty
gdy nieustannie wiersze układasz
z ludzkich życiorysów

3 listopada 2012

wiersze i zdjęcia kazimierza sakowicza

Serdecznie zapraszamy wszystkich „sTwórców” do współpracy.
Oczekujemy na ciekawe zdjęcia i dobre wiersze. kazek821@wp.pl
Więcej utworów Kazimierza Sakowicza na stronach:
www.portalsukcesu.pl i <http://kazekpoeta.blogspot.com>

Krzyżoweczka

1		3	2		3
	1				
4			4		
	5		2		
5			6		

Poziomo:

- 1) szata liturgiczna.
- 4) przyprawa kuchenna.
- 5) pokój gościnny.

Pionowo:

- 1) gatunek zboża.
- 2) wynalazca dynamitu.
- 3) służył w starożytności do burzenia murów.

Litery z pól dodatkowo ponumerowanych od 1 do 6 utworzą rozwiązanie.

Fundatorem nagród jest:
**HURTOWNIA KSIĄŻEK
 I DEWOCJONALIÓW
 „ŚW. PAWEŁ”**



80-339 Gdańsk, ul. Bitwy Oliwskiej 33a
 tel. 58 554 18 34

www.hurtpawel.home.pl

Rozwiązanie rebusu, logogryfu albo krzyżówki z numeru 54 Głosu Brata prosimy składać w kiosku parafialnym lub wrzucić do skrzynki na drzwiach wejściowych do plebanii, w terminie jednego miesiąca od ukazania się tego numeru. Za rozwiązanie zadań czeka nagroda.

Rebus

rebus trzywyrazowy o początkowych literach:

Ś.U.P.



Logogryf

Do każdej kolumny należy wpisać dwa wyrazy o podanych znaczeniach, przy czym ostatnia litera pierwszego wyrazu jest początkową literą wyrazu drugiego (rzęd środkowy oznaczony gwiazdkami).

Rozwiązanie odczytamy w zaznaczonym rzędzie górnym i dolnym:

- 1) kłótnie, spory * film Andrzeja Munka.
- 2) ksiądz * drobny utwór literacki.
- 3) ciepły, nieprzemakalny sprzęt do spania używany w turystyce * wojskowe polecenie.
- 4) kleryk * może być cierniowa.
- 5) znak interpunkcyjny () * otula szyję.
- 6) na kwiaty cięte * wiązka kwiatów, chrustu.
- 7) ... wymiany walut * znajdziesz w ogródku (kwiatów, warzyw).

1	2	3	4	5	6	7
*	*	*	*	*	*	*

Autorem wszystkich zadań jest „Baryt”.

ROZWIĄZANIA z nr 53 Głosu Brata

Logogryf – hasło: SZKODA NAM LATA

Wyrazy pomocnicze: Mniszka, jarzyna, cerkiew, kanonik, buddyzm, Nazaret, spaniel, popadnia, flaming, kielich, baranek, jastrun, poganin.

Krzyżówka – hasło: MATKA.

Poziomo: Klasa, akwen. Pionowo: Mleko, aster.

Rebus – hasło: SUMATOR

Wyrazy pomocnicze: suma, tor.

Prawidłowe rozwiązanie nadesłali:

Inge Czarniak, Maria Bogdan Sprengel, Kazimiera Korzeniewska, Stanisława Tułowska.
 Nagrodę otrzymuje Maria Bogdan Sprengel

Serdecznie gratulujemy!

WŁĄCZENI DO WSPÓLNOTY PRZEZ CHRZEST ŚWIĘTY:



Amelia Bruchwalska	23.09.2012 r.
Aleksander Krzysztof Bojarski	23.09.2012 r.
Maksymilian Kazimierz Bojarski	23.09.2012 r.
Lilianna Antonina Sawicka	23.09.2012 r.
Magda Jolanta Chojnacka	30.09.2012 r.
Stanisław Tomasz Cieślík	6.10.2012 r.
Aleksander Dawid Chodakowski	7.10.2012 r.
Hanna Barbara Mańkiewicz	14.10.2012 r.
Oskar Daniel Czarnecki	14.10.2012 r.
Mateusz Brylowski	14.10.2012 r.
Amelia Szymańska	14.10.2012 r.
Lena Konc	28.10.2012 r.
Aleksandra Bogdanowicz	28.10.2012 r.
Filip Romanowski	25.11.2012 r.
Lena Natalia Kozłowska	25.11.2012 r.
Dominika Idźkowska	25.11.2012 r.
Krzysztof Andrzej Kruciński	25.11.2012 r.
Arkadiusz Krzysztof Kierschkowski	25.11.2012 r.

PRZYJĘLI SAKRAMENT MAŁŻEŃSTWA:



Roman Marian Jedenasty i Aleksandra Mirosława Zachulska	22.09.2012 r.
Sebastian Marek Wilewski i Sylwia Skolimowska	29.09.2012 r.
Sławomir Tomasz Cieślík i Teresa Jadwiga Mroczek	6.10.2012 r.
Władysław Piechowski i Gertruda Piechowska z d. Lede	26.10.2012 r.
Stanisław Kuflewski i Stanisława Wojtera z d. Tomczyk	27.10.2012 r.
Andrzej Henryk Sopala i Magdalena Aleksandra Cużytek	3.11.2012 r.
Paweł Tomasz Kubiak i Anna Karolina Wojtowicz	1.12.2012 r.

POWOŁANI DO WIECZNOŚCI:



Ś.p. Mirosława Jeznach, lat 69, zm. 21.09.2012 r.
Ś.p. Bronisława Smutniak, lat 67, zm. 23.09.2012 r.
Ś.p. Aleksander Kazanowski, lat 79, zm. 24.09.2012 r.
Ś.p. Teresa Golubiewska, lat 63, zm. 24.09.2012 r.
Ś.p. Elżbieta Sójka, lat 78, zm. 1.10.2012 r.
Ś.p. Urszula Gmerek, lat 83, zm. 6.10.2012 r.
Ś.p. Stefania Opiela, lat 78, zm. 8.10.2012 r.
Ś.p. Gerard Żygowski, lat 71, zm. 10.10.2012 r.
Ś.p. Czesław Dziadura, lat 82, zm. 13.10.2012 r.
Ś.p. Zenon Sokolski, lat 56, zm. 13.10.2012 r.
Ś.p. Henryk Kupiec, lat 83, zm. 17.10.2012 r.
Ś.p. Stanisław Kaczmarek, lat 72, zm. 18.10.2012 r.
Ś.p. Gerard Storma, lat 71, zm. 19.10.2012 r.
Ś.p. Zdzisław Toczyłowski, lat 58, zm. 19.10.2012 r.
Ś.p. Mirosława Zwolak, lat 64, zm. 21.10.2012 r.
Ś.p. Włodzimierz Pochyluk, lat 82, zm. 22.10.2012 r.
Ś.p. Halina Sadkiewicz, lat 88, zm. 23.10.2012 r.
Ś.p. Henryk Langowski, lat 75, zm. 24.10.2012 r.
Ś.p. Franciszek Gadawski, lat 81, zm. 3.11.2012 r.
Ś.p. Alina Nadworska, lat 82, zm. 7.11.2012 r.
Ś.p. Józef Szupiluk, lat 81, zm. 9.11.2012 r.
Ś.p. Leokadia Markiewicz, lat 79, zm. 13.11.2012 r.
Ś.p. Adam Michoński, lat 78, zm. 19.11.2012 r.
Ś.p. Wincenty Kownacki, lat 73, zm. 23.11.2012 r.
Ś.p. Maria Irena Boruń, lat 73, zm. 2.12.2012 r.
Ś.p. Halina Nitschke, lat 70, zm. 5.12.2012 r.

Niech odpoczywają w pokoju wiecznym. Amen.

JUBILEUSZE

50. ROCZNICĘ MAŁŻEŃSTWA obchodzili:



Teresa i Włodzimierz Sawiński	23 czerwca 2012
Elżbieta i Jerzy Wierzbowski	7 lipca 2012
Stanisława i Wiesław Lesiński	7 lipca 2012
Zofia i Jan Narloch	28 lipca 2012
Genowefa i Zygfryd Schenhoff	19 sierpień 2012
Anna i Waldemar Fabianowicz	22 wrzesień 2012
Jadwiga i Kazimierz Pettke	30 wrzesień 2012
Gertruda i Czesław Rocznik	30 wrzesień 2012
Krystyna i Eugeniusz Wolsztyniak	12 październik 2012
Halina i Szymon Mikołajczyk	21 październik 2012
Wanda i Hubert Piotrowski	21 październik 2012
Halina i Kazimierz Stopa	21 październik 2012
Maria i Józef Sas	27 październik 2012
Daniela i Brunon Murglin	24 listopad 2012
Irena i Witold Gałwa	25 grudnia 2012
Marianna i Marian Ziobroń	25 grudnia 2012
Stanisława i Antoni Chądzyńscy	26 grudzień 2012



„Głos Brata” – pismo wydawane przez parafię pod wezwaniem św. Brata Alberta, adres: 80-395 Gdańsk, ul. Olsztyńska 2, tel. 058 556 42 40, e-mail: albert@diecezja.gda.pl, www.bratalbert.com.pl

Opiekun redakcji – ks. Tadeusz Polak. Redaguje zespół. Redakcja zastrzega sobie prawo do redagowania i skracania nadesłanych tekstów. Materiałów nie zamówionych redakcja nie zwraca.
Listy do redakcji prosimy składać w punkcie sprzedaży prasy katolickiej przy kościele lub w kancelarii parafialnej.
Opracowanie graficzne, skład i przygotowanie do druku: Teresa Sowińska. Korekta tekstu: Anna Jaśkowiak.
Zdjęcia: Ryszard Magulski, ks. Rafał, ks. Mateusz, ks. Bogdan, ks. Tadeusz, ks. Grzegorz, młodzież i z archiwum parafii.
Okładka i ilustracje: Andrzej Sowiński.

Fraszka o ogrzewaniu (fragmenty)

Nastał okres już zimowy,
pora czapką okryć głowy.
Idzie grudzień, styczeń, luty
czas ubierać ciepłe buty.

Mówią babcie i dziewczuszki,
że w kościele zimno w nóżki.
Proboszcz na to: drogie panie,
zamówimy ogrzewanie.

* * *

Przyjechali wiecić dziury,
przewiercili ziemię, mury.
Okazało się zniecka,
że ucierpi też posadzka.

* * *

I robota zakończona.
Już nie marznie matka, żona.
Chłopom też nie marznie głaca
może będzie pełna taca.





Narodzenie Jezusa, Giotto di Bondone (1266-1337)

Drogim Czytelnikom "Głosu Brata"

*życzymy
radości i miłości,
które przynosi na ten świat
Jezus z Nazaretu
narodzony z Maryi Dziewicy w Betlejem.
Niech Święta Rodzina
ma w opiece naszą Ojczyznę, naszą Parafię
i nasze Rodziny
w Nowym Roku 2013*

Redakcja

KALENDARZ NA 25-LECIE PARAFII

